SESTAIS ZĪMOGS

Tagad uz brītiņu nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

2 Kungs, mēs atkal esam sapulcējušies uz kalpošanu. Un mēs aizdomājamies par to laiku, par tām senajām dienām, kad visi nāca uz Šīlo pēc Tā Kunga svētībām. Un šovakar mēs esam sapulcējušies šeit, lai klausītos Tavu Vārdu. Vienā no Svēto Rakstu daļām mēs uzzinājām, ka tikai Jērs varēja atvērt Zīmogus jeb noraut tos. Un mēs lūdzam, lai šovakar, kad mēs izskatām šo vareno Sesto Zīmogu, mēs lūdzam, Debesu Tēvs, lai Jērs mums to šovakar atver. Jo mēs esam sapulcējušies šeit, lai to saprastu. Un neviens cilvēks ne uz zemes, ne Debesīs nebija cienīgs, tikai Jērs izrādījās pietiekami cienīgs. Tāpēc lai Tas, Kurš ir visā pietiekams, atnāk un atver mums šovakar šo Zīmogu, lai tikai mēs varētu ieskatīties aiz laika priekškara. Mēs ticam, ka tas mums palīdzētu, Tēvs, šajā varenajā, tumšajā un grēcīgajā dienā, kurā mēs dzīvojam; tas mums palīdzētu un dāvātu mums drosmi. Mēs tagad paļaujamies, ka esam atraduši labvēlību Tavās acīs. Līdz ar šo Vārdu mēs Tev atdodamies, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

3 Labvakar, draugi. Tas ir liels gods – šovakar atkal atrasties šeit, lai būtu Tā Kunga kalpošanā. Es nedaudz aizkavējos. Vienkārši bija steidzams izsaukums, un es aizbraucu pie mirstoša cilvēka, viņa māte ir šīs draudzes locekle, tas ir, viņa nāk uz šo vietu. Un pateica, ka tas puisis jau mirst. Tāpēc es devos turp un ieraudzīju tikai cilvēka ēnu, kurš gulēja uz gultas tuvu nāvei (viņš ir apmēram manos gados). Un...un burtiski vienā brīdī es ieraudzīju, kā viņš piecēlās kājās, slavēdams To Kungu. [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.] Un tāpēc Dievs... Ja mēs gribēsim atzīties savos grēkos un darīt to, kas ir pareizi, lūgt žēlastību, saukt uz Viņu, Dievs grib un ir gatavs mums to dāvāt.

4 Un tā, es zinu, ka šovakar šeit ir karsti. Un...un tas ir... Nē, man šķiet, ka apkure ir pilnībā atslēgta. Un...un mēs...

5 Vakar vakarā es ievēroju, tas ir, šodien es ievēroju, ka es jau septiņas dienas pēc kārtas esmu istabā bez gaismas – tur ir tikai elektriskā gaisma (saprotat?): gatavojos un lūdzos, lai Dievs atver šos Zīmogus.

6 Un tik daudzi vakar ir uzrakstījuši jautātājiem...gribēju teikt, jautājumus, patiesībā, ne tik daudz jautājumus, kā izteikuši vēlēšanos, lai tomēr būtu dziedināšanas dievkalpojums – grib palikt uz vēl vienu dienu, lai novadītu...novadītu dziedināšanas dievkalpojumu pirmdien. Tāpēc

es...es varētu... Faktiski es to varētu izdarīt, ja jau tāda ir cilvēku vēlēšanās. Varat to visu apdomāt un tad paziņojiet man, bet...ja jūs tomēr gribat palikt un lūgt par slimajiem.

7 Jo visu šo laiku es esmu pilnībā veltījis tikai šiem Zīmogiem, un esmu turējies atstatu no visa šo Zīmogu dēļ.

8 Tāpēc varat to pārdomāt un palūgt par to, un tad dariet man to zināmu. Un es... Ja Dievs dos, es varu... Manas nākošās sanāksmes ir paredzētas Albukerkā, Ņūmeksikas štatā, bet tas būs tikai pēc dažām dienām. Un man ir jāatgriežas mājās, man tur ir darīšanas, sagatavoties kārtējām sanāksmēm Arizonā. Tāpēc, ja tāda būs Dieva griba... Palūdziet par to, un arī es lūgšos, un tad vēlāk būs labāk redzams.

9 Es tikko uztvēru...tagad es redzu... Kā tikai sāksi runāt par slimību, tā momentā ir klāt. Saprotat? Es redzu šo sievieti, kas sēž, lūk, šeit. Ja viņai kaut kas nepalīdzēs, tad viņa no šejienes aizies pavisam drīz. Tāpēc, redziet, mēs...mēs vienkārši lūdzamies, lai Dievs... Tieši tāpēc jūs šeit atrodaties, atbraukuši no tālienes. Jā. Tāpēc, redziet, Svētais Gars zina pilnīgi visu. Saprotat? Tāpēc Viņš...

10 Taču, redziet, es esmu centies veltīt šo laiku šiem Zīmogiem, jo tieši tam mēs to visu organizējām. Saprotat? Tomēr, ja ir...

11 Tā vai citādi, cik daudz šeit ir slimo, kuri ir atnākuši, lai par viņiem palūgtu? Paceliet savas rokas, visapkārt, it visur. Ak vai! Hm! Nu, cik daudzi uzskata, ka tas būtu pareizi, ka tā būtu Tā Kunga griba – palikt un novadīt šo...veltīt pirmdienas vakaru tikai lūgšanai par slimajiem, novadīt dziedināšanas dievkalpojumu pirmdienas vakarā? Vai jūs to gribētu? Vai tas būtu iespējams? Nu, tādā gadījumā, ja Dievs dos, mēs to izdarīsim. Labi? Mums...mums būs lūgšanas dievkalpojums slimajiem trešdien...jeb svētdienas vakarā...tas ir, pirmdienas vakarā un lūgsim par slimajiem.

12 Lūk, es ceru, ka tas netraucēs tai grupai, ar kuru kopā es braukšu atpakaļ, atgriezīšos Arizonā. Brālis Normans, vai viņš ir kaut kur šeit? Vai tas kaut kā traucēs tavai programmai, brāli Norman? [Brālis Džīns Normans saka: "Nē."–Tulk] Brāli Fred, un visi pārējie, vai jūs tas apmierina? [Pārējie atbild: "Apmierina."] Jā? Viss kārtībā. Labi.

13 Tātad, ja Dievs dos, pirmdienas vakarā mēs lūgsim par slimajiem, vienkārši veltīsim vienu vakaru tikai tam – tikai lūgšanai par slimajiem. Lūk, visi Zīmogi tad jau būs izskatīti. Ja vien Dievs atvērs šos Zīmogus, tad pirmdienas vakarā mēs lūgsim par slimajiem.

14 Un tā. Ak, es patiešām to ārkārtīgi izbaudu, kalpodams Kungam zem

šiem... Bet vai jūs priecājaties par šo Zīmogu atvēršanu? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

15 Lūk, tagad mēs runāsim no Piektā Zīmoga...tas ir, par Sesto Zīmogu, un tas sākas no 6. nodaļas 12. panta un turpinās līdz 17. pantam. Tas ir viens no garajiem Zīmogiem. Šeit notiek diezgan daudz kas.

16 Un tagad nedaudz atkārtosim vakardienu, katru reizi it kā nedaudz to nostiprinot.

17 Starp citu, es gribu pateikt vēl kaut ko. Es atradu šajā kastītē četras vai piecas man ļoti svarīgas nianses. Un man pateica... Un es noteikti gribēt atvainoties. (Vai magnetafons jau ir ieslēgts? Vai ieraksts ir ieslēgts?) Es vēlos atvainoties maniem brāļiem kalpotājiem un jums, kas esat šeit. Saka, ka tovakar, kad es runāju par Eliju, tajā stundā, kad bija...viņš domāja, ka viņš ir vienīgais, kurš tiks aizraušanā, tas ir, vienīgais, kurš tiks izglābts. Un es...es nosaucu septiņus simtus septiņu tūkstošu vietā, vai pareizi? [Sanāksme saka: "Jā."–Tulk.] Es lūdzu piedošanu, draugi, patiešām. Es it nemaz tā negribēju. Es gluži vienkārši pārteicos, jo es zināju, ka tur bija septiņi tūkstoši. Vienkārši es nepareizi to izteicu. Es... Un es jums pateicos. Un tas parāda, ka... Es priecājos, ka jūs sekojat līdzi tam, ko es runāju. Un, redziet, tad tas ir... Jo tie...tie bija septiņi tūkstoši.

18 Man par to ir divas vai trīs zīmītes, kurās ir teikts: "Brāli Branham, manuprāt, jūs esat kļūdījies," raksta, "tur taču bija septiņi tūkstoši, nevis septiņi simti."

19 Es padomāju: "Es taču nepateicu "septiņsimt"? Saprotat? Tas... Pēc tam es... Billijs...

20 Bet pēc tam es (uzreiz pēc tās) ņemu nākamo zīmīti, un tur ir rakstīts: "Brāli Branham, jūs...manuprāt jūs pateicāt 'septiņsimt'."

21 Bet viens cilvēks pateica: "Brāli Branham, vai tas bija garīgs redzējums, ka...ka tas ir kā prototips, un jūs to pielīdzināt šiem septiņ..." Tas liek cilvēkiem nervozēt, kad viņi par to aizdomājas. Saprotat? No tā patiešām... Es pats sāku nervozēt.

22 Šodien, kad tika atvērts šis Zīmogs, notika kaut kas tāds, ka man pat vajadzēja iziet pagalmā, vienkārši nedaudz pastaigāties pa pagalmu. Tā tas ir. Man no tā vienkārši elpa aizrāvās. Saprotat? Šeit ir tāda spriedze! Ai-ai-ai! Saprotat?

23 No otras puses, redziet, jūs pilnībā paļaujaties uz to, ko es saku. Un

es atbildēšu Dieva priekšā par to, ko es jums saku. Saprotat? Un tāpēc man...man ir jābūt pilnīgi pārliecinātam, pavisam noteikti pārliecinātam par šīm lietām, jo mēs dzīvojam apbrīnojamā laikā. Jā.

24 Es te aizdomājos par dziedināšanas dievkalpojumu pirmdienas vakarā. Vai tas tev nekādi netraucēs, brāli Nevil? [Brālis Nevils saka: "It nemaz, es noteikti būšu šeit."–Tulk.] Lieliski.

25 Nenovērtējamais brālis Nevils! Ziniet, viņi...viņi vienkārši vienu tādu uztaisīja, bet tad droši vien pazaudēja šablonu. Tas ir... Viņš patiešām ir man īsts biedrs un draugs. Tā tas ir.

26 Tagad dievnams ir uzcelts, un ir telpas svētdienas skolai, un viss šeit ir gatavs, viss ir sakārtots. Un tiem no jums, kuri dzīvo šajā apkaimē, ap Džefersonvilu, un grib iet uz draudzi: jums ir lieliska vieta, kur aiziet, telpas svētdienas skolai, lielisks skolotājs un brālis Nevils, lai nodarbotos ar pieaugušajiem, un īsts draudzes gans.

27 Es to nesaku tikai komplimenta dēļ, taču labāk es viņam tagad uzdāvināšu rozīti, nevis veselu vainagu, kad viņš jau būs aizgājis. Bet brālis...brālis Nevils, es viņu pazīstu jau kopš jaunības dienām, un viņš it nemaz nav mainījies – viņš joprojām ir tāds pats Ormans Nevils, kāds viņš ir bijis vienmēr.

28 Es atceros, kā es viņu apciemoju, un viņš bija tik labvēlīgs, ka palūdza mani runāt aiz viņa kanceles, kad viņš vēl bija metodistu sludinātājs šeit pilsētā. Un mums bija jauka cilvēku grupa tur Klaksvilā, man šķiet, ka to vietu sauc par Hovarda Parku... [Māsa Nevila saka: "Harisona Avēnija."–Tulk.] Harisona Avēnijas metodistu draudze. Manuprāt, tieši tur viņš tevi laikam atrada, māsa Nevila, jo viņa tur bija draudzes loceklis. [Brālis Branhams smejas.]

29 Es atgriezos un sacīju šejienes draudzei, es sacīju: "Tur bija... Tur bija tik jauks cilvēks! Un pienāks laiks, kad es kristīšu viņu Kunga Jēzus Vārdā." Tā arī notika. [Brālis Branhams un sanāksme smejas–Tulk.]

30 Te nu viņš ir. Un tagad viņš ir man tuvs draugs, vienmēr man blakus, un tik godājams un cienījams vīrs! Viņš vienmēr ir stāvējis par mani gluži kā...cik vien ir bijis viņa spēkos. Lai ko es neteiktu, viņš no manis neatkāpjas un cieši turas. Pat tad, kad viņš tikko kā atnāca, tad viņš vēl nesaprata Vēstījumu, taču viņš tam noticēja un cieši pie tā pieturējās. Tāds brālis ir pelnījis, lai viņam parāda cieņu, lai viņu respektē. Man pat vārdu pietrūkst, lai visu pateiktu. Un lai Dievs viņu svētī. Labi.

31 Tagad nedaudz atkārtosim vakardienu, kad mēs runājām par Piektā

Zīmoga noņemšanu. Mēs tagad nepārskatīsim visu no sākuma, tikai nedaudz pieskarsimies Piektajam Zīmogam.

32 Lūk, mēs ieraudzījām, ka antikrists jāja uz priekšu un visbeidzot apvienojās trijos spēkos, tie visi apvienojās vienā spēkā, un uz bālā [pelēkā] nāves zirga viņš iejāja bezdibens akā, pazušanā, no kurienes viņš arī iznāca.

33 Un pēc tam mēs ieraudzījām, ka... Rakstos ir teikts: "Kad ienaidnieks nāk kā pārplūdusi upe, Dieva Gars paceļ pret to karogu." [Jesajas 59:19, KJV Bīble angļu val.–Tulk.] Un vakar vakarā mēs ieraudzījām, cik pilnīgi tas apstiprinās Vārdā, jo tās četras dzīvās būtnes parādījās kā atbilde uz tiem...tiem četriem jātnieka iznācieniem.

34 Un katru reizi viņš jāja uz citādāka zirga: uz balta zirga un pēc tam uz sarkana zirga, un uz melna zirga, un tad uz bāla zirga. Un mēs noskaidrojām, kas ir šīs krāsas un kas tās bija, un ko tās darīja. Pēc tam mēs tās ņēmām un salīdzinājām ar draudzes periodiem, un viss sakrita – tieši tā viņš arī darbojās, precīzi.

35 Tāpēc, redziet, kad Dieva Vārds saplūst vienā veselā, tas nozīmē, ka tas ir pareizi. Saprotat? Jā. Es uzskatu, ka viss, kas saskan ar Dieva Vārdu – ka tas vienmēr ir "āmen". Saprotat?

36 Lūk, kā stāstīja viens cilvēks, ka viņš redzēja vīziju, un sacīja, ka... Ak, viņš zinot, ka to iedeva Tas Kungs, jo tā atnāca ar lielu spēku. Nu, iespējams, tā vīzija nebija slikta, taču, ja tā nesaskan ar Vārdu un ir pretrunā ar Vārdu, tātad tā ir nepareiza. Saprotat?

37 Lūk, varbūt šeit atrodas daži brāļi vai māsas no mormoņiem, varbūt pie kāda no viņiem nonāks šie ieraksti. Lūk, un es negribu teikt, ka... Vieni no jaukākajiem cilvēkiem, ar kuriem man un jums ir patīkami satikties, ir tieši mormoņi, viņi ir ļoti jauki cilvēki. Un viņu...viņu pravietis Jāzeps Smits, kuru šeit Ilinoisā nogalināja metodisti, kad viņi brauca te cauri. Un... Lūk, šis...šis jaukais cilvēks un vīzija... Es it nemaz nešaubos, ka viņš redzēja vīziju. Es ticu, ka viņš bija patiess cilvēks. Tomēr tā vīzija, kas viņam bija, bija pretrunā ar Rakstiem. Saprotat? Tāpēc viņiem vajadzēja izveidot Mormoņu Bībeli, lai varētu to pamatot. Saprotat?

38 Bet man tas ir, lūk, *Šeit*. Tikai *Tas*. Tāpēc, ka tas ir tikai Vārds, nekas cits nav vajadzīgs. Saprotat?

39 Reiz viens...viens kalpotājs atbrauca šurp no citas valsts, un viņš... Un es ieraudzīju viņu kopā ar...kā viņš brauc mašīnā ar...ar vienu sievieti. Un viņi atbrauca uz sanāksmēm. Es noskaidroju, ka viņi ceļā uz sanāksmi

bija pavadījuši divas vai trīs dienas (tikai viņš un viņa), lai atbrauktu kopā uz sanāksmēm. Bet tā sieviete bija precējusies trīs vai četras reizes.

40 Un tas kalpotājs ienāca viesnīcas vestibilā, kur atrados es, pieskrēja man klāt un paspieda man roku. Un es paspiedu viņa roku, piecēlos kājās un sāku ar viņu sarunāties. Es viņam pajautāju, es sacīju: "Kad būsiet brīvs, vai es varētu ar jums mazu brītiņu aprunāties manā istabiņā?"

Viņš atbildēja: "Protams, brāli Branham."

41 Es aizvedu viņu uz istabu. Un es sacīju šim kalpotājam, sacīju: "Cienījamais ser, jūs šai zemē esat svešinieks." Es sacīju: "Taču šai sievietei ir zināma reputācija." Es sacīju: "Vai...un jūs esat šurp atbraukuši no *tādas un tādas* vietas?"

Viņš atbildēja: "Tieši tā."

42 Un es sacīju: "Vai tad jūs nebaidāties, ka tas... Par jums es nešaubos, bet vai jūs nedomājat, ka tas metīs ēnu uz jūsu kā kalpotāja reputāciju? Vai jūs nedomājat, ka mums vajadzētu rādīt labāku piemēru par šo?"

Un viņš sacīja: "Ak, šī sieviete taču ir svētā."

43 Es sacīju: "Es...es par to nešaubos," sacīju, "taču...taču, brāli, lieta tāda, ka visi, kas uz viņu skatās, nav svētie, tie, kas redz, ko jūs darāt." Un es sacīju: "Es uzskatu, ka tev labāk ir būt uzmanīgam. Es to vienkārši saku kā brālis brālim." Bet viņš sacīja... Es sacīju: "Tā sieviete ir bijusi laulībā jau četras vai piecas reizes."

Un viņš sacīja: "Jā, es to zinu." Sacīja: "Ziniet, es...

44 Es sacīju: "Jūs taču nemācat tādas lietas savā draudzē tur mājās, vai ne tā? Tāpēc...

45 Atbildēja: "Nē," sacīja, "taču, ziniet, brāli Branham, man bija vīzija par to."

Es sacīju: "Nu, tas ir jauki." Es sacīju...

46 Viņš sacīja: "Vai atļausiet?" Sacīja: "Man šķiet, es varētu jūs nedaudz palabot tajā, ko jūs par to mācāt."

47 Un es sacīju: "Labi." Un viņš... Es sacīju: "Es...es priecātos par to uzzināt, ser."

48 Un viņš sacīja: "Nu, ziniet, tajā vīzijā," saka, "es gulēju."

Es sacīju: "Jā." Tad es sapratu, ka tas bija sapnis. Redzat?

49 Un viņš sacīja: "Mana...mana sieva," saka, "viņa dzīvoja ar citu

vīrieti un vazāja mani aiz deguna." Un saka: "Pēc tam viņa atnāca pie manis un pateica man: 'Ak, dārgais, piedod man, piedod man!' Viņa sacīja: "Es...es nožēloju, ka es tā rīkojos. No šī brīža es būšu uzticīga'." Saka: "Protams, es viņu tik stipri mīlēju, ka vienkārši viņai piedevu, sacīju: 'Labi.'" Un saka: "Pēc tam..."

50 Un sacīja: "Vai zināt ko? Pēc tam es saņēmu šīs vīzijas izskaidrojumu." Sacīja: "Tā bija šī sieviete." Sacīja: "Protams, viņa bija precēta (un tā tālāk) tik daudzas reizes." Un sacīja, ka: "Viņa drīkst precēties, jo Kungs viņu tik stipri iemīlēja, ka viņa var precēties tik bieži, cik vien viņai gribēsies, neskatoties uz to visu."

51 Es sacīju: "Jūsu vīzija bija patiešām jauka, bet tā ir aizgājusi tālu no *šīs* iemītās Takas. Es sacīju: "Tas...tas ir nepareizi, saprotiet. Jums tā nevajadzētu darīt." Tāpēc tas... Saprotat?

52 Taču, kad tu redzi, kā Raksti ideāli savienojas ar Rakstiem un izveidojas nepārtraukta savstarpēja saikne, kur viņi (Raksti) savienojas: šajā vietā sākas, bet cita vieta to papildina un tiek uzzīmēta pilna aina...

53 Tas ir līdzīgi, kā salikt puzles attēlu. Tu atrodi gabaliņu, kas derēs konkrētā vietā, neviens cits tur neiederēsies. Tad tu saliec kopā visu attēlu.

54 Un var to izdarīt tikai Viens – tas ir Jērs. Un tāpēc mēs raugāmies uz Viņu.

55 Taču mēs ieraudzījām, ka tad, kad šis jātnieks... Uz šiem zirgiem jāja viens jātnieks. Un pēc tam mēs viņam izsekojām līdz pašam galam, ieraudzījām, ko viņš izdarīja un visu pārējo, un noskaidrojām, ka tieši to viņš izdarīja draudzes periodos.

56 Bet, kad viņš izjāja uz noteikta zvēra un darīja kaut ko noteiktu, mēs ieraudzījām, ka tika sūtīts tas, kas cīnījās pret viņa darbībām.

57 Bija tas, kas tika sūtīts pirmajam periodam – jērs...tas ir, lauva. Tas, protams, bija Vārds, Kristus.

58 Nākošais bija vērsis tumšo viduslaiku laikā, kad...kad draudze bija organizējusies un pieņēmusi dogmas Vārda vietā.

59 Un atcerieties, viss ir balstīts uz divām lietām: viens – antikrists, otrs – Kristus.

60 Un šodien joprojām ir tieši tāpat. Nav tādas lietas kā daļēji kristieši. Nav tāda piedzēruša nedzērāja, ne arī melnu putnu baltā krāsā, nē-nē, ne arī svētu grēcinieku. Nē. Tu esi vai nu grēcinieks, vai svētais. Saprotat? Tāda "pa pusei" stāvokļa vienkārši nav. Vai nu tu esi piedzimis no augšas,

vai arī tu neesi piedzimis no augšas. Vai nu tu esi piepildīts ar Svēto Garu, vai arī tu neesi piepildīts ar Svēto Garu. Nav nozīmes, cik daudzas sajūtas tev ir bijušas – ja tu neesi piepildīts ar Svēto Garu, tad tu neesi ar To piepildīts. Saprotat? Bet, ja tu esi ar To piepildīts, tad tava dzīve to parāda, pilnīgi saskan ar to. Saprotat? Tad nevienam nekas nav jāsaka. Cilvēki to redz, jo tas ir Zīmogs.

61 Lūk, un mēs ieraudzījām tos zvērus, kā viņi katru reizi parādījās. Viens tika sūtīts ar kalpošanu starp politiskajiem spēkiem (apvienoja kopā reliģiskās un politiskās varas). Mēs ieraudzījām, ka Dievs sūtīja Savu spēku, lai cīnītos pret to. Mēs uzreiz paskatījāmies, kāds draudzes periods tas bija, un ieraudzījām: tur tas bija, viss precīzi saskanēja.

62 Pēc tam mēs ieraudzījām, ka sākās cits periods un ienaidnieks sūtīja antikristu reliģijas nosaukuma aizsegā, Kristus Vārda aizsegā, Draudzes nosaukuma aizsegā. Tieši tā. Viņš izlīda pat Draudzes nosaukuma aizsegā: "Tā ir tā īstā Draudze," sacīja viņš. Saprotat?

63 Antikrists nav Krievija. Ne jau tas ir antikrists. Antikrists tik ļoti līdzinās īstajai kristietībai, ka Bībelē ir teikts, ka tas apmuļķos visus, kas nebija iepriekšnolemti (pareizi, tā ir teikts Bībelē); pēdējās dienās visus, kas nebija iepriekšnolemti. "Izredzēti," šeit ir teikts, "izredzēti." Lai kāds paņem šo vārdu un izseko tam norādēs, jūs ieraudzīsiet, ko tas nozīmē – šeit ir teikts: "izredzētie, iepriekšnolemtie." Redzat? Viņš apmuļķos pilnīgi visus, kuru vārdi nebija Jēra Dzīvības Grāmatā no pasaules radīšanas.

64 Kad Jērs tika nokauts, vārdi tika ierakstīti Grāmatā. Šobrīd Viņš stāv Svētnīcā Godībā kā Starpnieks, veikdams aizbildniecību par ikvienu dvēseli, kuras vārds ir tajā Grāmatā. Un neviens nezina šo vārdu, tikai Viņš. Tieši Viņš tur Savās rokās šo Grāmatu, un Viņš zina. Kad ienāks tas pēdējais, tad Viņa starpniecības laiks beigsies. Tad Viņš iznāks, lai pieprasītu tos, par kuriem Viņš bija veicis aizbildniecību. Šobrīd Viņš dara Radinieka Izpircēja darbu, bet pēc tam Viņš iznāks saņemt to, kas pieder Viņam. Ak vai!

65 Tam vajadzētu likt katram kristietim sevi pārbaudīt un pacelt rokas pretim Dievam, sakot: "Attīri mani, ak, Kungs! Ieskaties manā dzīvē un ļauj man...ļauj man ieraudzīt, kas manī ir slikts. Ļauj man ātri tikt no tā visa vaļā." Un, ja taisnais tikko tiek izglābts, kur nonāks bezdievis un grēcinieks?" Ir pienācis laiks sevi pārbaudīt.

66 Ja jūs to izdarītu un gribētu...un veltītu šim Vārdam... (Es negribu, lai jūs man uzdodat par to jautājumu, jo tad man vajadzēs pāriet uz pavisam

citu tēmu – tas ir, tad, kad jūs rakstīsiet jautājumus. Lai gan, manuprāt, visi jautājumi jau ir iesniegti.) Šis ir tiesas izmeklēšanas laiks. Pareizi. Mēs to izskatīsim, kad runāsim par Bazūnēm, kad nonāksim līdz tām, kā nu Dievs to dāvās, vai arī par Kausiem. Un mēs noskaidrosim par šo tiesas izmeklēšanu (tas ir tieši pirms tam, kad piepildījās "vai" [Atklāsmes grāmata 3:18–Tulk.], un...un mēs ieraudzīsim, ka tas ir tieši tā. Un trīs eņģeļi nonāca uz zemes, saucot: "Vai, vai, vai zemes iedzīvotājiem!" Un mēs dzīvojam satraucošā laikā, laikā, kad...

67 Redziet, šīs lietas, par kurām mēs tagad runājam, kuras mēs šobrīd pētām, notiek pēc tam, kad Draudze jau ir aizgājusi – tas notiek Lielo Bēdu periodā. Un, manuprāt, šim jautājumam būtu jābūt pilnīgi skaidram katra ticīgā sirdī, ka šī Draudze nekad nepiedzīvos Lielo Bēdu periodu. Jūs nu nekādi nevarat ielikt Draudzi Lielajās Bēdās. Es... Jā, draudzi tur var ieraudzīt, taču ne jau Līgavu. Saprotat?

68 Līgava ir jau aizgājusi, jo, redziet, Viņai...Viņai nav neviena grēka, pret Viņu nav pilnīgi nekā. Dieva žēlastība ir Viņu pilnībā apklājusi, un šis Balinātājs ir aiznesis visus grēkus tik tālu, ka pat atmiņu par tiem vairs nav – it nekā, tikai šķīstums, pilnība Dieva Klātbūtnē. Ak, tam būtu jānoliek Līgavu uz ceļiem, lai sauktu uz Dievu!

69 Es atceros vienu nelielu stāstu, ja es neatņemu jums pārāk daudz laika ar šādu ievadu. [Sanāksme saka: "Nē!"–Tulk.] Es...es daru to ar nodomu, lai sajustu...kamēr sajutīšu tādu Gara stāvokli, lai varētu sākt.

70 Tas...tas taču ir svēti. Saprotat? Tas... Saprotat? Kurš gan zina tādas lietas? – Neviens, izņemot Dievu. Un tām ir jātiek atklātām (un Bībelē ir pierādīts, ka tās tiks atklātas) tikai mūsu laikā. Pilnīgi pareizi. Saprotat? Agrāk par tām...par tām izteica tikai minējumus, taču tagad mums ir jāierauga pilnīga Patiesība par tām, apstiprināta Patiesība. Saprotat? Ievērojiet.

71 Un tā, tur Rietumos dzīvoja viena meitene, un viņa...viņa iemīlējās... Viņā iemīlējās viens vīrietis. Šis lopu uzpircējs atbrauca uz turieni no "Armour" kompānijas. Un...un viņi uzrīkoja varenu...

72 Reiz no Čikāgas atbrauca īpašnieks...īpašnieka dēls, un protams, viņi sarīkoja tādu klasisku Rietumu ballīti. Tās meitenes sapucējās, katrai gribējās iegūt to puisi, protams, ziniet, jo tas taču bija paša galvenā dēls. Tāpēc viņas apģērbās tajā kovboju apģērbā.

73 Un Rietumos tā joprojām dara. Nesen bija tāds gadījums. Un es... Brālis Magairs (manuprāt, viņš šobrīd atrodas šeit), viņš tika aizturēts

pilsētas centrā, jo viņam nebija kovboja drēbju, un viņu iesēdināja cietumā, un atdeva viņu "pūļa tiesai", lika viņam par to samaksāt, un tad lika viņam nopirkt kovboja tērpu. Un es redzēju, kā visi pārējie staigā, un viņiem pie sāniem karājās aptuveni *tik* garas pistoles. Viņi tur vienkārši dzīvo kā senajos laikos. Viņi mēģina dzīvot kaut kur pagātnē, senatnē. Saprotat?

74 Un šeit Kentuki cilvēki cenšas dzīvot aizgājušajā Rietumu laikā, šeit Renfro ielejā un citur. Jums patīk atgriezties senajās dienās. Tam ir kaut kāds iemesls.

75 Taču, kad lieta nonāk līdz tam, lai atgrieztos pie sākotnējā Evaņģēlija, to jums negribas. Jūs gribat kaut ko modernu. Redzat? Tas parāda to, ka jūs...jūs... Šeit...

76 Un kas liek vīrietim rīkoties nepareizi? Kas liek viņam dzert un blandīties? Vai arī – kas liek sievietei rīkoties nepareizi? Tāpēc ka viņa cenšas...viņai slāpst pēc kaut kā, viņam slāpst pēc kaut kā. Viņi cenšas remdēt šīs svētās slāpes ar šīs pasaules lietām, kaut arī tās būtu jāremdē ar Dievu. Viņš ir izveidojis jūs tādus, lai jums slāptu – lūk, kāpēc jums pēc kaut kā slāpst. Dievs jūs tādus izveidoja, lai jūs vērstu šīs svētās slāpes pretī Viņam. Saprotat? Taču, kad jūs mēģināt dzesēt šīs slāpes... Kā jūs uzdrīkstaties tā darīt! Jums nav tiesību tā darīt – mēģināt remdēt šīs svētās slāpes, kad jums pēc kaut kā slāpst. Un turklāt...un jūs atdodat šīs slāpes pasaulei, mēģināt tās apmierināt ar pasauli!? Tas nav iespējams. Tikai viena lieta to piepildīs – tas ir Dievs. Un Viņš jūs tādus ir izveidojis.

77 Un tā, kad viņš atbrauca, šīs...šīs meitenes tā puiša priekšā bija saposušās ļoti rietumnieciski. Un ikviena no viņām bija pārliecināta, ka viņa iegūs to puisi sev.

78 Tajā rančo dzīvoja arī viņu māsīca, un viņa bija bārene, tāpēc viņa vienkārši darīja visus darbus to pārējo meiteņu vietā. Jo viņām, ziniet, vajadzēja krāsot nagus, un viņas nevarēja mazgāt traukus, lai pasaudzētu rokas un tā tālāk. Un viņa darīja visus šos patiešām grūtos darbus.

79 Un tad, visbeidzot, kad tas puisis atbrauca, viņas metās ārā un sagaidīja viņu zirgu ratos un vecmodīgā vesterna stilā. Un viņas ieradās, šaudamas ar pistolēm un trokšņodamas, ziniet, un tēlodamas. Un tovakar tur bija varenas dejas uz...vecmodīgas dejas, un tur bija sanākuši visi fermeri, visi tur iesaistījās dejās un tā tālāk. Un pēkšņi... Nu, šie svētki turpinājās divas vai trīs dienas.

80 Pēc tam, vienā vakarā tas puisis aizgāja prom, lai...no tās vietas,

vienkārši, lai nedaudz atpūstos no dejām un tiktu prom no tām meitenēm. Viņš devās uz aploku un, nejauši paskatīdamies, viņš ieraudzīja ejam meiteni tādā kā noplīsušā apģērbā. Un viņa nesa ūdeni mazgājamā bļodā, viņa mazgāja traukus. Un viņš nodomāja: "Es viņu nekad neesmu redzējis. Interesanti, no kurienes viņa uzradās?" Un tā, viņš vienkārši nolēma apiet riņķī viesu mājai, aizgāja turp, pagriezās atpakaļ gar aploka malu un iznāca viņai priekšā.

81 Viņai bija basas kājas. Viņa apstājās. Viņa nolaida galvu. Viņa ieraudzīja, kas viņš ir, un viņa bija ļoti kautrīga. Viņa atpazina šo ievērojamo cilvēku. Bet viņa bija tikai šo pārējo meiteņu māsīca. Viņu tēvs bija priekšnieks šajā rančo, kas piederēja lielajai "Armour" kompānijai. Lūk, viņi... Viņa turēja savu skatienu nolaistu. Viņai bija kauns par savām basajām kājām.

82 Viņš jautāja: "Kāds ir tavs vārds? Viņa atbildēja viņam. Jautāja: "Bet kāpēc tu neesi tur, kur...kur ir visi pārējie?" Un viņa kaut kā sāka taisnoties.

83 Un tā, nākamajā vakarā viņš atkal gaidīja viņu. Visbeidzot... Viņš tur sēdēja. Bet visi pārējie turpināja līksmoties un tā tālāk. Viņš apsēdās uz aploka žoga un gaidīja, kad viņa nāks izliet netīro trauku ūdeni. Viņš vēroja viņu. Un viņš tai pateica, viņš pajautāja: "Vai tu zini, kāds ir mans īstais mērķis, kāpēc es esmu atbraucis?"

Viņa atbildēja: "Nē, ser, es nezinu."

84 Sacīja: "Es atbraucu šurp ar mērķi atrast sievu." Viņš sacīja: "Tevī es saskatu to raksturu, kāda viņām nav." (Es aizdomājos par Draudzi. Saprotat?) Jautāja: "Vai tu precēsies ar mani?"

Viņa sacīja: "Es? Es? Es...es to pat nespēju iedomāties. Es?"

85 Saprotiet, tas taču bija galvenā īpašnieka dēls. Viņam piederēja visas kompānijas un fermas, un viss pārējais viscaur valstī. Saprotat? Sacīja...sacīja: "Jā, Čikāgā es nevarēju viņu atrast. Es...es gribu īstu sievu. Es gribu sievu ar pareizu raksturu. Un to, ko es meklēju, es to saskatu tevī." Jautāja: "Vai tu kļūsi par manu sievu?"

Viņa sacīja: "Nu..." Viņa bija pārsteigta. Un viņa sacīja: "Jā."

86 Un viņš sacīja: "Labi..." Pateica viņai, ka viņš atgriezīsies. Sacīja: "Tu tikai sagatavojies, un tieši pēc gada es atgriezīšos. Un es tevi paņemšu un tevi no šejienes aizvedīšu. Tev vairs nebūs šādi jāstrādā. Es tevi paņemšu. Bet es došos uz Čikāgu un uzcelšu tev tādu māju, kādu tu vēl

nekad neesi redzējusi."

87 Viņa sacīja: "Es ne...man nekad...nekad nav bijusi sava māja. Es esmu bārene," sacīja viņa.

88 Viņš sacīja: "Es uzcelšu tev māju, īstu māju." Sacīja: "Es atgriezīšos."

89 Visu to gadu viņš sekoja, kā viņai klājas. Viņa strādāja un darīja visu, ko varēja, lai ietaupītu pietiekami naudas, pelnot to dolāru dienā (vai cik nu viņa tur saņēma papildus uzturam un jumtam virs galvas), lai nopirktu sev kāzu kleitu. Precīzs Draudzes prototips! Saprotat? Saprotat? Viņa sagatavoja savas drēbes.

90 Un, ziniet, kad viņa parādīja šīs kāzu drēbes, viņas...viņas māsīcas sacīja: "Ak, nabaga mazā muļķīte. Vai tad tu domā, ka tādam cilvēkam varētu būt kas kopīgs ar tevi?"

91 Viņa sacīja: "Bet viņš man apsolīja." Āmen. [Sanāksme priecājas–Tulk.] Sacīja: "Viņš deva solījumu." Sacīja: "Es ticu viņa vārdam."

92 "Ak, viņš taču tevi vienkārši apmuļķoja." Sacīja: "Ja viņš kādu arī būtu izvēlējies, tad viņš izvēlētos vienu no mums."

93 Sacīja: "Bet viņš man apsolīja. Es to gaidu." Āmen. Es arī gaidu.

94 Un tā, laiks gāja un gāja uz priekšu. Visbeidzot pienāca tā diena, tā stunda, kad viņam bija jāierodas, tāpēc viņa apģērba savas drēbes. Un viņa nebija no viņa saņēmusi nekādu ziņu. Taču viņa zināja, ka viņš atbrauks, tāpēc viņa uzģērba savas kāzu drēbes, visu sagatavoja.

95 Te nu viņas jau no visas sirds izsmējās par viņu. Jo galvenais īpašnieks aizsūtīja pie...pie pārvaldnieka, tas ir, pie... Neviena no meitenēm neko nebija dzirdējušas, tāpēc tas viss viņām bija pilnīgs noslēpums. Un arī šis ir noslēpums, protams.

96 Taču šī meitene, neskatoties uz to visu, tomēr paļāvās uz viņa vārdu, ka viņš atgriezīsies pēc viņas.

97 Un tā, viņas vareni uzjautrinājās. Un, apķērušas viena otru, dejoja viņai apkārt, smiedamās: "Ha-ha!" Smējās, kaut kā tā, ziniet, sacīja: "Nabaga mazā muļķīte!"

98 Viņa tur vienkārši stāvēja, viņai it nemaz nebija kauns. Viņa turēja rokās savas puķes. Un viņas kāzu drēbes bija pilnīgā kārtībā, viņa bija centusies, ziniet. ("Viņa Līgava bija sataisījusies.") Saprotat? Viņa turēja savas puķes un turpināja gaidīt.

99 Viņas runāja: "Nu, es taču tev sacīju, ka tā nav taisnība. Redzi, viņš taču nebrauc."

Sacīja: "Man ir vēl piecas minūtes." Sacīja: "Viņš atbrauks."

Ak, viņas vienkārši smējās!

100 Un tieši tad, kad vecā pulksteņa rādītājs pārslīdēja piecas minūtes, viņi izdzirdēja zirgu auļus un smilšu čirkstoņu zem ratu riteņiem. Hm! Vecā puskariete apstājās.

101 Viņa paskrēja viņām garām un izskrēja ārā. Viņš izlēca no karietes, un viņa metās viņa apkampienos. Viņš sacīja: "Tagad tas viss jau ir aiz muguras, mīļumiņ." Viņi atstāja savas māsīcas-konfesijas tur sēžot un skatoties. Viņa...viņa devās uz Čikāgu, uz savām mājām.

102 Es zinu arī vienu citu tādu varenu apsolījumu: "Es esmu aizgājis, lai sagatavotu jums vietu, Es atgriezīšos, lai jūs uzņemtu." Cilvēki var runāt, ka mēs esam jukuši prātā. Taču, brāli, personīgi man šobrīd... (kad šie Zīmogi šādi noņemas visā šajā pārdabiskajā) ...es teju vai dzirdu skaņu, it kā laika pulkstenis tikšķ iekšā Mūžībā. Es teju vai varu saskatīt, kā tur stāv eņģelis un saka, tā septītā eņģeļa vēstījuma noslēgumā: "Laika vairs nebūs." Vienā no šīm dienām tā mazā, uzticīgā Līgava aizlidos Jēzus apskāvienos, tiks aizvesta uz Tēva Mājām. Ziniet, paturēsim to visu prātā, kad turpināsim to izskatīt.

103 Pievērsiet uzmanību lauvas kalpošanai – Vārds, vērsis – smags darbs un upuris, reformatoru atjautība un ērgļa perioda iestāšanās, kad tiks atklāti, pacelti un parādīti šie jautājumi.

104 Lūk, vakardienas dievkalpojumā mēs ieraudzījām arī to, ka līdz ar to Zīmogu atvērās lielais noslēpums, un tas bija pilnīgi pretēji manai agrākajai izpratnei par to. Vienkārši pieņemot to kā pareizu, es vienmēr uzskatīju, ka šīs dvēseles zem altāra – ka tie ir agrīno kristiešu mocekļi. Taču vakar vakarā, kad Tas Kungs Dievs atvēra mums to Zīmogu, mēs noskaidrojām, ka tas ir pilnīgi neiespējami. Tie nebija viņi. Viņi jau sen bija aizgājuši Godībā, pavisam otrā pusē, lūk, kur viņi atradās.

105 Mēs noskaidrojām, ka tie bija ebreji, kuri parādīsies, kad...kad jau sāksies to simtu četrdesmit četru tūkstošu izsaukšana, līdz kuriem mēs tiksim šovakar un rītdien. Un...un starp Sesto un Septīto Zīmogu tiek izsaukti simtu četrdesmit četri tūkstoši.

106 Un vēl mēs noskaidrojām, ka tie bija mocekļi, kas tika noslepkavoti, kaut arī nebija... Viņi bija baltās drēbēs, bet viņu vārdi jau bija Jēra

Dzīvības Grāmatā. Un viņiem tika iedotas baltas drēbes, viņiem visiem. Un mēs to izskatījām. Un es uzskatu, ka tā var būt tikai un vienīgi tā ebreju grupa, kuri piedzīvoja šo laiku pirms Lielajām Bēdām. Šo pēdējo karu karu laikā viņi taču bija...viņi... Viņiem vajadzēja piedzīvot naidu no visiem. Un Eihmans Vācijā viņus nogalināja miljoniem. Jūs tikko dzirdējāt par to tiesas procesu. Nogalināti miljoni nevainīgu cilvēku, ebreji, tikai tāpēc, ka viņi ir ebreji, nekāda cita iemesla dēļ.

107 Bībele šeit saka, ka viņi tika nokauti dēļ savas liecības par Dievu...gribēju teikt, par Dieva Vārdu un liecību, kas viņiem bija. Lūk, mēs redzam, ka Līgava bija Dieva Vārds un Jēzus Kristus liecība. Bet tiem nebija Jēzus Kristus liecības.

108 Un mēs redzam, ka Bībelē ir teikts, ka viss Israēls, iepriekšnolemtais Israēls, tiks izglābts, vēstule Romiešiem 11. nodaļa. Lūk, mēs to zinām. Un tur mēs ieraudzījām tās dvēseles.

109 Tagad skatieties, cik tuvu... Kāpēc tas nevarēja būt agrāk? Tāpēc, ka tas vēl nebija noticis? Tagad jūs to saprotat, jūs saprotat, ka varenais Svētais Gars redzēja, ka tas viss notiks šajos laikos un gadsimtos, bet tagad tas atveras, un tad jūs skatāties un ieraugāt, ka tā ir Patiesība: "Ak, lūk, kā tas ir!"

110 Lūk, tie bija...tie bija mocekļi no lielajām bēdām jeb no laika pirms Lielajām Bēdām Eihmana laikā. Viņi ir tikai prototips tiem simtu četrdesmit četriem tūkstošiem mocekļu, kurus mēs izskatīsim starp Sesto un Septīto Zīmogu. Saprotat?

111 Bet Septītajā Zīmogā ir tikai viena lieta, tas arī viss, lūk: "Iestājās klusums Debesīs kādu pusstundu." Un to var atvērt tikai Dievs. Tas nav pat simboliski attēlots, it nekur. Tas būs rītvakar. Lūdziet par mani. Labi?

112 Un tā, tagad mēs būsim uzmanīgi, jo mēs sāksim izskatīt šo Sesto Zīmogu. Lai Debesu Tēvs mums palīdz, mēs tagad pievērsīsimies šim Sestajam Zīmogam. Lūk, tas ir 6. nodaļas 12. pants:

> *Un es redzēju, kad Viņš atdarīja sesto zīmogu, tad notika liela zemestrīce, saule tapa melna kā saru maiss, viss mēness tapa kā asinis,*
> *debess zvaigznes krita uz zemi, kā vīģes kokam, stipra vēja kratītam, krīt negatavi augļi.*
> *Un debess savēlās kā grāmata, ko satin, un visi kalni un visas salas tika izkustinātas no savām vietām.*
> *Zemes ķēniņi, varenie, virsnieki un bagātie, stiprie un katrs*

vergs un brīvais paslēpās alās un klinšu aizās.

113 Vai ievērojāt? Paskatieties uz šiem "stiprajiem". Redzat? Ko viņi bija izdarījuši? – Viņi bija pieņēmuši "netikles netiklības dusmu vīnu". Saprotat? Tā bija tieši tā grupa, kas dzēra no viņas vīna. Saprotat?

...sacīdami kalniem un klintīm: "Krītiet uz mums, apslēpiet mūs no Tā vaiga, kas sēd goda krēslā, un no Jēra dusmām. Jo atnākusi [Viņa] lielā dusmu diena! Kas varētu pastāvēt?"

114 Tas tik ir ievads! Redziet, jātnieku...šī jātnieka zvēru un atbildošo dzīvo būtņu vairs nav. Pēc tam mēs tikām paņemti augšā un ieraudzījām mocekļus zem Troņa. Lūk, no tiem laikiem... Šie mocekļi ir patiesie ortodoksālie ebreji, kas nomira kristīgajā ticībā...tas ir, savas reliģijas ticībā, jo viņi nekādi nevarēja būt kristieši.

115 Atcerieties, Dievs padarīja aklas viņu acis. Un viņi būs akli krietnu laiku, kamēr tiks paņemta pagānu Draudze. Jo Dievs nedarbojas ar šīm divām cilvēku grupām vienlaicīgi, jo tas taču būtu pilnīgā pretrunā Viņa Vārdam.

116 Atcerieties, ar Israēlu Viņš darbojas kā ar tautu, vienmēr. Israēls – tā ir tauta.

117 Bet pagāni ir atsevišķi indivīdi, cilvēki, kas ir paņemti no pagāniem. Un tam vajadzēja būt... Pagāniem bija jāizveido...bija jātiek savāktiem no visām pasaules tautām, tāpēc reizēm tur ienāk arī kāds ebrejs. Saprotat? Tāpat...tāpat arī arābi un īri, un indieši, un tā tālāk – tas ir, visas pasaules tautas veido šo Līgavas buķeti. Saprotat?

118 Taču šeit, kad lieta nonāk jau līdz Israēlam, šīs septiņdesmitās nedēļas pēdējā daļā, tad Viņš darbojas ar viņiem kā ar tautu, ar pagāniem viss ir beidzies. Tā stunda drīz pienāks, un tā var pienākt pat šajā...šajā vakarā, kad Dievs pilnībā, pavisam novērsīsies no pagāniem. Tieši tā. Viņš tā pateica: "Jeruzālemes sienas bradās pagānu kājas, līdz viņu laiki piepildīsies." [Jaunā latv. Bībele Lūkas 21:24–Tulk.] Tie laiki beigsies. Tieši tā.

119 Un tad "nešķīstais lai grimst vēl nešķīstībā, taisnais lai arī turpmāk dara taisnību." Saprotat?

120 Vairs nav Asiņu uz šķirsta...svētnīcā To vairs nebūs. Vairs nebūs Asiņu uz altāra. Upuris tiks paņemts prom, tur būs tikai dūmi, zibeņi un tiesa. Un tieši tas tiek izliets, lūk, šeit, kur mēs skatāmies. Redziet, Jērs jau

būs pabeidzis Savu Starpnieka darbu. Starpniecības darbs uz Troņa ir pabeigts, un Upuris (kā mēs precīzi parādījām Viņu līdzībās), Radinieks Izpircējs, asiņainais Jērs, kas iznāca... Jērs, kurš tika nokauts, asiņainais, tika nogalināts, sasists, iznāca priekšā un paņēma Grāmatu no Viņa rokas (lūk, kad šie laiki ir beigušies), tagad Viņš nāk pieprasīt Savus izpirktos. Āmen! Tas mani liek drebēt!

121 Te mēs atrodam, ka Jānis pateica: "Un es redzēju, kad Viņš atdarīja sesto zīmogu, tad notika liela zemestrīce," – tika traucēta visa daba.

122 Dievs bija darījis varenus darbus, piemēram, dziedinājis slimos un atvēris acis aklajiem un...darīja lielu darbu.

123 Taču šeit mēs ieraugām, ka daba nonāk sajukumā, jā, visa daba. Paskatieties, kas tur notika: zemestrīce, saule tapa melna, mēness vairs nespīdēja, un zvaigznes kratījās un krita un...un, redziet, tas viss notika tieši Sestā Zīmoga atvēršanās laikā. Lūk, kad tas notiek – nekavējoties pēc tam, kad tiek paziņots par šiem mocekļiem. Redzat? Mocekļi bija beigušies.

124 Lūk, jūs redzat, ka tagad tā stunda ir jau pavisam tuvu. Mēs... Tas var notikt jebkurā brīdī, jo Draudze jau ir gandrīz gatava doties lidojumā. Taču atcerieties – kad visas šīs lietas notiks, Līgavas šeit vairs nebūs. Vienkārši atcerieties, Līgava ir prom, Viņai nekas no tā nebūs jāpiedzīvo. Tas ir Lielo Bēdu laiks, draudzes attīrīšanas laiks, tas tiek piemērots viņai, lai viņa tam visam izietu cauri, taču ne Līgava. Viņš paņem Savu Mīļoto prom no tā visa. Tieši tā! Viņš taču Viņu ir izpircis. Saprotat? Tas ir kā... Tā ir Viņa personīgā atlase, Viņa personīgā izvēle, tāpat kā jebkurš vīrietis ņem sev līgavu. Saprotat? Lūk, zemestrīce...

125 Tagad salīdzināsim Rakstu vietas. Es...es gribu... Vai esat paņēmuši sev līdzi zīmuli un papīru? Es gribu, lai jūs izdarāt man pakalpojumu. Ja jau jūs gribat pierakstīt, tad pierakstiet to, jo tas...ja vien jūs neņemsiet magnetafona ierakstu. Un tā, mēs...

126 Es gribu, lai jūs tagad lasāt kopā ar mani, salīdzināt Rakstu vietas par šo vareno notikumu, lai mēs varētu ieraudzīt šos lielo noslēpumu jeb mistēriju, kas atradās zem Izpirkšanas Grāmatas Sestā Zīmoga. Atcerieties, tie ir apslēpti noslēpumi. Un šie seši Zīmogi, visi kopā – tā ir viena liela Grāmata, vienkārši seši rakstu ruļļi, satīti kopā, un caur viņiem tiek atritināta visa Izpirkšanas Grāmata. Lūk, kā tika izpirkta visa zeme.

127 Lūk, kāpēc Jānis raudāja – ja neviens nespētu paņemt šo Grāmatu, visa radība, pilnīgi viss aizietu pazušanā. Viss vienkārši atgrieztos atomos

un molekulās, un tā tālāk, un kosmiskajā gaismā, un nebūtu vairs pat radība, personība, it nekas. Jo Ādams pazaudēja tiesības uz šo Grāmatu. Viņš to zaudēja, kad paklausīja savu sievu, bet viņa ieklausījās sātana spriedelējumos Dieva Vārda vietā. Saprotat? Tas tika pazaudēts.

128 Toreiz Grāmata nevarēja nonākt sātana netīrajās rokās, kurš kārdināja Ievu, novirzot viņu no ceļa, un tāpēc Tā atgriezās pie sava sākotnējā Īpašnieka – kā jau tas notiktu ar jebkuru īpašumtiesību dokumentu, tas uzreiz atgriežas pie sava sākotnējā īpašnieka – un tas bija Dievs, Radītājs, kas to bija izveidojis. Un Tā nonāca Viņa rokās.

129 Un ir jātiek samaksātai cenai, tā taču ir izpirkšana. Izpirkšanai bija jāsamaksā noteikta cena, un nebija neviena, kas varēja to samaksāt. Tāpēc Viņš pateica...izveidoja Savus likumus, Savus likumus par radinieku izpircēju. Pēc tam...Nevarēja atrast nevienu. Ikviens cilvēks bija dzimis no seksa, dzimis seksuālas iekāres rezultātā; ikviens bija sākotnējā sātana un Ievas grēkā, tāpēc neviens nevarēja to izdarīt. Viņā nekā tāda nav. Neviens svēts pāvests, priesteris, teoloģijas doktors, lai kas viņš arī nebūtu, neviens nebija pietiekami cienīgs. Un tas nevarēja būt arī eņģelis, jo tam bija jābūt radiniekam. Viņam bija jābūt cilvēkam.

130 Tad pats Dievs kļuva par Radinieku, caur dzimšanu no jaunavas uzģērbdams cilvēcisko miesu. Un Viņš izlēja Savas Asinis. Tās nebija ebreja Asinis. Tās nebija pagāna asinis. Tās bija Dieva Asinis. Saprotat? Bībele saka: "Mēs esam izglābti ar Dieva Asinīm."

131 Bērns pārņem tēva asinis. Mēs to zinām. Ikviens no vīrišķās dzimtas rada hemoglobīnu. Tāpēc mēs redzam... Kā vista dēj olu: viņa var izdēt olu, taču, ja gailis jeb tēviņš nebūs pabijis ar viņu kopā, no tās nekas neizšķilsies, tā neapaugļosies. Sieviete ir tikai inkubators, kas nēsā olšūnu. Taču olšūna iziet...aizmetņa šūna nāk no vīrieša.

132 Un šajā gadījumā šis vīrietis bija Pats Dievs. Lūk, kāpēc es saku, ka augšup ir lejā, un liels ir mazs. Dievs ir tik varens, ka Viņš pat kļuva...pat pārtapa par tik mazmazītiņu lietiņu, mazmazītiņu aizmetni jaunavas klēpī. Un tam apkārt Viņš izveidoja šūnas un Asinis un piedzima, un izauga uz zemes – no šāda, lūk, sākuma, pilnīgi tīri, bez jebkādas dzimumtieksmes.

133 Un pēc tam Viņš atdeva šīs asinis, jo Viņš kļuva par mūsu Radinieku, un Viņš bija Radinieks Izpircējs. Un Viņš šīs Asinis izlēja labprātīgi. Tas nebija Viņa pienākums, Viņš to izdarīja labprātīgi, lai izpirktu.

134 Pēc tam Viņš dodas augšup uz Dieva Altāri un gaida tur, kamēr Dievs tur Savās rokās Izpirkšanas Grāmatu. Un asiņainais Jērs atrodas uz

upurēšanas altāra. Tas ir Jērs, kurš veic izpirkšanu, aizbildniecību.

135 Tādā gadījumā, kā gan kāds uzdrīkstas apgalvot, ka Marija vai Jāzeps, vai jebkurš cits mirstīgais var būt...būt aizbildnis! Tu nevari būt starpnieks, ja tur nav Asiņu. Tieši tā. "Ir viens Starpnieks starp Dievu un cilvēku, un tas ir Jēzus Kristus." Lūk, ko saka Raksti. Tur nu Viņš stāv, kamēr tiks izpirkta pēdējā dvēsele, un tad Viņš iznāks pieprasīt tos, kurus Viņš ir izpircis. Ak, cik gan varens Tēvs Viņš ir!

136 Tagad neaizmirstiet. Es vienmēr esmu mācījis, ka "no divu vai triju liecinieku mutes katrs vārds tiek apstiprināts.". Un Raksti... Piemēram, ar vienu Rakstu vietu tu nevari neko pierādīt, ja tas neapstiprinās vēl kādā citā vietā. Saprotat?

137 Redziet, es varu paņemt vienu Rakstu vietu un teikt: "Jūda aizgāja un pakārās [Mateja 27:5]," pēc tam paņemt citu un sacīt: "Nu tad ej un dari arī tu tāpat." [Lūkas 10:37] Saprotat? Taču, redziet, tas nesaskan ar visu pārējo.

138 Un man ienāca prātā, ka šī Sestā Zīmoga laikā... (kad Svētais Gars to tur atvēra un es ieraudzīju, kas tas ir) ...tad man ienāca prātā, ka būtu labi šovakar novadīt nodarbību kaut kā nedaudz citādāk. Saprotat? Jo tas droši vien ir nogurdinoši, visu laiku klausīties mani runājam. [Sanāksme saka: "Nē!"–Tulk.] Tāpēc es nodomāju, ka mēs to izdarīsim kaut kā citādāk.

139 Tagad skatieties. Šis ievērojamais notikums, izpirkšana, bija aizzīmogots šajā noslēpumu Grāmatā. Lūk, Tā atrodas rokās Jēram, un Viņš grasās to atvērt.

140 Tagad ieskatīsimies Mateja 24. nodaļā, šeit runā pats Jērs. Un tā, visi zina, ka Kristus ir visas šīs Grāmatas Autors, tā tas ir. Taču šeit ir Viņa...Viņa runa jeb Viņa spredīķis cilvēkiem, ebrejiem.

141 Lūk, es gribu, lai jūs turētu savu Grāmatu, lūk, *šādi* – Mateja 24. nodaļu un Atklāsmes Grāmatas 6. nodaļu, lūk, *šādi*. [Brālis Branhams tur Bībeli atvērtu šajās divās nodaļās–Tulk.] Un tagad šeit kaut ko salīdzināsim, tikai uz brītiņu.

142 Tagad skatieties šurp, un jums kļūs skaidrs, kas...kas ir kas. Saprotat? Tas, ko Jērs rāda *šeit* precīzā simbolā, to Viņš ir pateicis *šeit* Vārdā, tas precīzi sakrīt. Tieši tas ir pierādījums. Tas...tas arī viss. *Šeit* ir viens, kur Viņš par to runā, bet *šeit* tas notika. Redzat? Tas ir pilnīgs apstiprinājums.

143 Un tā, tagad apskatīsim Mateja Evaņģēlija 24. nodaļu un Atklāsmes Grāmatas 6. nodaļu un salīdzināsim ar Mateja 24. nodaļu. Mēs zinām, ka

tieši pie šīs nodaļas vēršas katrs teologs, katrs cilvēks, kad runa ir par Lielo Bēdu periodu. Tas viss tiek ņemts no Mateja 24. nodaļas. Un tagad... Ja tas ir tā, tad tagad mēs... Mēs taču zinām, ka šis Sestais Zīmogs – tas ir tiesas Zīmogs. Tas ir Dieva tiesas Zīmogs, tieši tā.

144 Un tā, saprotiet, mēs redzējām, kā jāja antikrists, ieraudzījām Draudzes aiziešanu – viss ir beidzies, Viņa dodas augšā. Pēc tam mēs ieraudzījām mocekļus, tos ebrejus zem altāra. Bet šeit pār cilvēkiem izgāžas tiesa, un tieši no šīs Lielo Bēdu tiesas izies tie simtu četrdesmit četri tūkstoši izpirktie ebreji.

145 Es jums pierādīšu, ka tie ir ebreji, nevis pagāni. Viņiem nav nekāda sakara ar Līgavu, it nekāda. Līgava... Mēs redzam, ka Līgava jau sen ir aizgājusi (to nekur citur nepiemērosi), Viņa atkal parādās tikai Apustuļu darbu [Atklāsmes Grāmatas–Tulk.] 19. nodaļā.

146 Tagad skatieties. Tātad, Vārdā Sestais Zīmogs ir tiesas Zīmogs.

147 Un tā, nu, tagad sāksim un izlasīsim Mateja Evaņģēlija 24. nodaļu. Tagad es te gribētu vienkārši parādīt jums to, ko es tikko kā atradu. Un tā, Mateja Evaņģēlijs no 1. līdz 3. pantam, nu, sākumā mēs izlasīsim no šejienes.

> *Un, izgājis no Tempļa, Jēzus aizgāja. Tad Viņa mācekļi piegāja pie Viņa, lai rādītu Viņam Tempļa celtnes.*
>
> *Bet Jēzus atbildēja tiem un sacīja: "Vai jūs visu to neredzat? Patiesi Es jums saku: šeit akmens uz akmens nepaliks, kas netiks nopostīts."*
>
> *Un,* (3. pants) *Viņam uz Eļļas kalna sēžot, mācekļi piegāja pie Viņa atsevišķi un sacīja: "Saki mums, kad šīs lietas notiks un kāda būs Tavas atnākšanas un pastarā laika zīme?"*

148 Lūk, šeit mēs apstāsimies. Šie trīs panti, tie patiesībā notika otrdienas pēcpusdienā, mūsu ēras 30. gada 4. aprīlī. Un pirmie divi panti notika mūsu ēras 30. gada 4. aprīlī pa dienu, bet 3. pants notika tās pašas dienas vakarā, otrdienā. Saprotat?

149 Viņi atnāca uz templi un Viņam to visu jautāja: "Kā tad ar *to*? Un kā tad ar *to*? Paskaties uz šo vareno templi! Vai tad tas nav brīnišķīgs?"

Viņš pateica: "Šeit nepaliks akmens uz akmens."

150 Pēc tam Viņš uzkāpa uz kalna un apsēdās. Redzat? Lūk, kur Viņš sāka, tā bija pēcpusdiena. Un, kad viņi uzkāpa, tur viņi jautāja Viņam,

sacīja: "Mēs šo to gribam uzzināt."

151 Tagad skatieties – tur...tur bija trīs jautājumi, ko uzdeva tie ebreji, Viņa mācekļi. Tika uzdoti trīs jautājumi. Tagad skatieties: "Kāds..." Pirmais jautājums...pirmais, "Kāds...kad tas viss notiks, kad 'nepaliks akmens uz akmens?'" "Kāda būs Tavas Atnākšanas zīme?" – otrais jautājums. Un "kāda būs pastarā laika zīme". Vai redzat? Tur ir trīs jautājumi.

152 Lūk, kur daudzi cilvēki kļūdās. Viņi piemēro visas šīs lietas kādam aizgājušam periodam, kaut arī, kā jūs varat redzēt, Viņš atbild uz trīs jautājumiem. Viņi...

153 Tagad paskatieties, cik...cik tas ir brīnišķīgi – 3. pants, šī 3. panta beidzamā daļa. "Un kāda būs..." Sākumā viņi pasauca Viņu uz Eļļas kalna, atsevišķi no visiem.

"Saki mums, kad šīs lietas notiks?" – jautājums numur viens.

"Kāda būs Tavas atnākšanas zīme?" – jautājums numur divi.

"...un pastarā laika [pasaules gala] zīme?" – jautājums numur trīs.

Vai redzat? Tika uzdoti trīs dažādi jautājumi. Un tā, tagad es vēlos, lai jūs atverat un paskatāties, kā Jēzus šeit stāsta viņiem par šīm lietām.

154 Ak, tas ir tik brīnišķīgi! Es... Tas man vienkārši liek... Es...es saņemu... (Kādu mēs tur vārdu tovakar lietojām? [Sanāksme saka: "Stimulācija."–Tulk.]) ...stimulāciju no atklāsmes! Skatieties.

155 Un tā, tagad atvērsim Pirmo no šīs Grāmatas Zīmogiem un salīdzināsim šo Pirmo Zīmogu ar šo pirmo jautājumu, un paņemsim katru jautājumu un salīdzināsim, un ieraudzīsim, ka tiem ir cieša saikne, tieši tāpat, kā tas bija, salīdzinot visu pārējo Zīmogu atvēršanos ar draudzes periodiem un visu pārējo, tieši tāpat. Un tad Zīmogs ir pilnībā atvērts.

156 Tagad skatieties. Un tā, sākumā mēs izlasīsim par...

Tad Jēzus atbildēja tiem...

Un...un šeit Viņš jau sāk atbildēt, un mums vajag to salīdzināt ar Zīmogiem.

157 Tagad skatieties. Pirmais Zīmogs ir Atklāsmes Grāmatā 6:1-2. Un tā, mēs izlasīsim 6. nodaļu 1. un 2. pantu.

Tad es redzēju, ka Jērs atdarīja pirmo no septiņiem zīmogiem un dzirdēju pirmo no četrām dzīvajām būtnēm sakām kā pērkona

balsī: nāc!

Es redzēju, un raugi: balts zirgs, un tam, kas sēdēja uz tā, bija šaujamais stops; viņam tika dots vainags, un viņš izgāja uzvarēdams un lai uzvarētu.

158 Kas tad bija šis tips, kā mēs to noskaidrojām? [Sanāksme saka: "Antikrists."–Tulk.] Antikrists. Tagad Mateja 24. nodaļa 4. un 5. pants.

Un Jēzus atbildēja tiem un sacīja: "Pielūkojiet, ka neviens jūs nepieviļ.

Jo tad daudzi nāks Manā Vārdā un sacīs: Es esmu Kristus, – un tie pievils daudzus.

159 Vai redzat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Antikrists. Te nu ir tas Zīmogs. Redzat? Saprotat? *Šeit* Viņš to pateica, bet *šeit* atveras Zīmogs, te tas viss ir redzams, vienkārši ideāli.

160 Tagad Otrais Zīmogs, Mateja 24:6 un Atklāsmes Grāmata 6:3-4. Tagad skatieties, Mateja 24:6. Un tā, paskatīsimies, kas tur ir teikts:

Bet jūs dzirdēsit karus un karu daudzināšanu. Esiet nomodā, nebīstieties, jo tam jānotiek; bet tas nav vēl gals.

161 Labi, tagad paņemsim Otro Zīmogu – Atklāsmes Grāmata 6:3 un 2. Tagad skatieties, ko Viņš šeit saka:

Kad Viņš atdarīja otru zīmogu, es dzirdēju otru dzīvo būtni sakām: nāc!

Izgāja cits zirgs, ugunssārts, un tam, kas sēdēja zirgā, tika dots atņemt zemei mieru, lai cilvēki nokautu cits citu. Pēc tam viņam tika dots liels zobens.

162 Precīzi, vienkārši ideāli! Ak, kā man patīk, kad Raksti paši sevi izskaidro! Vai jums arī? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] To visu taču uzrakstīja Svētais Gars, un Viņš ir spējīgs to atvērt.

163 Un tā, tagad paskatīsimies uz Trešo Zīmogu. Tas ir bads, nelaimes. Un tā, Mateja 24:7 un 8. Izlasīsim 7. un 8. pantus no Mateja Evaņģēlija.

Jo tauta celsies pret tautu, valsts pret valsti, un būs bada laiki un zemestrīce dažās vietās.

Bet tas viss būs tikai lielo bēdu iesākums.

164 Redziet, šeit viss turpinās. Tagad Atklāsmes Grāmatas 6. nodaļa, tagad mēs atvērsim Trešo Zīmogu. Tas atrodas Atklāsmes Grāmatā 6:5 un 6.

Kad Viņš atdarīja trešo zīmogu, es dzirdēju trešo dzīvo būtni sakām: nāc! Es redzēju, un raugi: melns zirgs, un tam, kas sēdēja zirgā, bija svari rokā!

Es dzirdēju kā balsi četru dzīvo būtņu vidū sakām: "Mērs kviešu par denāriju un trīs mēri miežu par denāriju. Eļļu un vīnu tu nesamaitā!"

165 Bads! Redzat? Precīzi tas pats Zīmogs, tieši tas, ko sacīja Jēzus. Labi.

166 Ceturtais Zīmogs: mocības un nāve. Skatieties, Mateja 24. nodaļa. Mēs izlasīsim 8. pantu...7. un 8. pantu, manuprāt tie ir par šo Ceturto Zīmogu, man tā ir atzīmēts. Labi.

167 Hm, ko es tur izlasīju? Es kaut ko ne tā izlasīju? Jā, man tas bija atzīmēts. Jā, te tas ir. Nu mēs varam turpināt, tagad viss ir kārtībā. Ļoti labi.

168 Un tā, sāksim šeit ar 7. pantu par šo Ceturto Zīmogu un Atklāsmes Grāmatas 6. nodaļu 7. un 8. pantu, no citas vietas.

169 Tagad apskatīsim Mateja 24. nodaļas 7. un 8. pantu. Labi. Lūk.

Jo tauta celsies pret tautu, valsts pret valsti, un būs bada laiki un zemestrīce dažās vietās.

Bet tas viss būs tikai lielo bēdu iesākums.

170 Lūk, Ceturtais Zīmogs, kā mēs to šeit izlasījām, bija... Ceturtais Zīmogs šeit sākās no 7. un 8. panta.

Kad Viņš atdarīja ceturto zīmogu, tad es dzirdēju ceturtās dzīvās būtnes balsi sakām: nāc!

Es redzēju, un raugi: pelēks zirgs...

171 Hm, pagaidiet. Man šeit ir nepareizi atzīmēts. Jā-Jā. Lūk, uzgaidiet brītiņu. Un tā, 7. un 8. pants.

172 Lūk, apskatīsim Mateja 24:7-8. Un tā, paskatīsimies. Tūliņ tiksim skaidrībā. Šeit atveras Trešais, pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Mateja 24:7-8. Lūdzu piedodiet. Tātad, šeit sākas lietus...gribēju teikt,

bads, sākas bads. Labi.

173 Tagad mocības un nāve. Tieši tā. Beidzot mēs tikām ar to skaidrībā, 7. un 8. pants. Un tā, tas būs Ceturtais Zīmogs. Paskatīsimies, kur mēs ieraudzīsim Ceturto Zīmogu:

Kad Viņš atdarīja...atdarīja Ceturto Zīmogu...

Jā, tas ir jātnieks uz bālā [pelēkā] zirga – nāve. Redzat?

Es redzēju, un raugi: bāls [pelēks] zirgs, un tam, kas sēdēja zirgā, bija vārds – nāve, tai sekoja elle, un tika dota vara pār ceturto tiesu zemes nokaut ar zobenu, ar badu, ar nāvi un ar zemes zvēriem.

174 Lūk, redziet, tā bija nāve.

175 Tagad Piektais Zīmogs – Mateja 24:9-13. Paskatīsimies, vai šoreiz es to esmu pierakstījis pareizi. Labi?

Tad tie jūs nodos mokās un jūs nokaus (te nu tas ir) *un jūs būsit visu tautu ienīsti Mana Vārda dēļ.*

Un tad daudzi apgrēcināsies un viens otru nodos, un viens otru nīdīs.

Un daudzi viltus pravieši celsies, un tie daudzus pievils.

Un, tāpēc ka netaisnība ies vairumā, mīlestība daudzos izdzisīs.

Bet, kas pastāv līdz galam, tas tiks izglābts.

176 Lūk, šeit runa ir par Piekto Zīmogu. To mēs izskatījām vakar vakarā. Redzat? "Jūs nodos, viens otru nodos," un tā tālāk.

177 Tagad ieskatieties šeit, tas ir par Sesto Zīmogu, 6. nodaļa 9. līdz 11. pants. Tagad to atšķirsim, Atklāsmes Grāmata 6:9-11.

Kad Viņš atdarīja piekto zīmogu, es redzēju zem altāra to dvēseles, kas nokauti Dieva vārda un liecības dēļ, kas bija viņiem.

Tad viņi brēca stiprā balsī, sacīdami: "Cik ilgi, svētais, patiesīgais Valdītāj, Tu netiesāsi un neatriebsi mūsu asinis pie tiem, kas dzīvo virs zemes?"

Un viņiem katram tika dotas baltas drēbes un sacīts, lai

atdusas vēl īsu laiku, kamēr pilns būs darba biedru un viņu brāļu skaits, kas vēl tiks nokauti kā viņi paši.

178 Vai tagad jūs redzat? Zem Piektā Zīmoga mēs redzam...mēs šeit redzam mocekļu mocības.

179 Bet šeit 24:9 līdz 13. pantam mēs arī redzam, ka runa ir par mocekļiem: "Tie jūs nodos mokās un jūs nokaus," un tā tālāk. Redzat? Atveras tas pats Zīmogs.

180 Un tā, Sestais Zīmogs (kuru mēs tagad izskatīsim) Mateja 24. nodaļas 29. un 30. pants. 24. nodaļa, izlasīsim 29. un 30. pantu. Lūk, lūdzu.

Lūk, mēs tagad atvērsim arī Atklāsmes Grāmatu 6:12-17.

181 Tieši to mēs tikko kā lasījām. Tagad paklausieties, ko Jēzus pateica Mateja 24. nodaļā 29. un 30. pantā:

Bet tūdaļ pēc šā laika bēdām...

182 Kā? Pēc šīm bēdām, pēc šīm mini-Lielajām Bēdām, kuras viņi šeit izcieta. Saprotat?

...saule aptumšosies, mēness nedos sava spīduma, zvaigznes kritīs no debesīm, un debess stiprumi kustēsies.

Un tad Cilvēka Dēla zīme parādīsies pie debesīm, un tad visas ciltis virs zemes vaimanās un redzēs Cilvēka Dēlu nākam debess padebešos ar lielu spēku un godību.

183 Un tā, tagad izlasīsim Atklāsmes Grāmatas 6. nodaļu, par kuru mēs šobrīd runājam.

Un es redzēju, kad Viņš atdarīja sesto zīmogu, tad notika liela zemestrīce, saule tapa melna kā saru maiss (redzat?)*, viss mēness tapa kā asinis,*

debess zvaigznes krita uz zemi, kā vīģes kokam, stipra vēja kratītam, krīt negatavi augļi.

Un debess savēlās kā grāmata, ko satin, un visi kalni un visas salas tika izkustinātas no savām vietām.

Zemes ķēniņi, varenie, virsnieki un bagātie, stiprie un katrs vergs un brīvais paslēpās alās un klinšu aizās,

sacīdami kalniem un klintīm: "Krītiet uz mums, apslēpiet mūs no Tā vaiga, kas sēd goda krēslā, un no Jēra dusmām.

Jo atnākusi [Viņa] lielā dusmu diena! Kas varētu pastāvēt?"

184 Pilnīgi precīzi! Atšķiriet un pārlasiet, paskatieties, ko Jēzus sacīja tur Mateja 24:29. Paklausieties. "Tūdaļ pēc" – pēc šiem Eihmana darbiem un visa pārējā.

Bet tūdaļ pēc šā laika bēdām saule aptumšosies, mēness nedos sava spīduma, zvaigznes kritīs no debesīm un debess stiprumi kustēsies.

Tagad skatieties.

Un tad Cilvēka Dēla zīme parādīsies pie debesīm, un tad visas ciltis virs zemes vaimanās un redzēs Cilvēka Dēlu nākam debess padebešos ar lielu spēku un godību.

Un Viņš izsūtīs Savus eņģeļus ar lielu bazūnes skaņu, un tie sakrās Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram.

185 Redzat? Pilnīgi precīzi, ja salīdzina, ko Jēzus pateica Mateja 24. nodaļā un ko apustulis Jānis atvēra šeit Sestajā Zīmogā, tas ir tieši tas pats. Un Jēzus runāja par Lielo Bēdu periodu. Saprotat?

186 Pirmkārt, Viņam jautāja, kad notiks šīs lietas, kad tiks nopostīts templis. Viņš uz to atbildēja. Pēc tam Viņam uzprasīja, kad pienāks laiks... Tur bija mocekļu periods. Un kad, lūk, *tas* notiks, kad parādīsies antikrists un kad antikrists nopostīs templi.

187 Daniēls. Mēs taču varētu šeit vērsties pie Daniēla grāmatas, kur viņš sacīja, ka atnāks tas valdnieks. Jūs, kuri lasāt, to zināt. Un ko viņš tad izdarīs? – Viņš atcels ikdienas upuri, un kas tik vēl nenotiks tajā laikā. Ir sacīts...

188 Pat Jēzus, kad Viņš par to šeit runāja, to pasvītroja, sacīja: "Kad jūs redzēsiet izpostīšanas negantību stāvam svētajā vietā, par ko pravietis Daniēls sacījis..." Kas tas ir? – Omāra mošeja tika uzcelta tempļa vietā, kad tas tika nodedzināts. Sacīja: "Lai tie, kas kalnos... Lai tie, kas ir uz jumta, nekāpj zemē iznest mantas no sava nama, bet tie, kas uz lauka, lai neatgriežas, jo tas būs bēdu laiks." Vai redzat? Un ka notiks visas šīs lietas, pievērsa tam visam viņu uzmanību un atkal apstiprināja šī Sestā Zīmoga atvēršanu.

189 Lūk, es gribu, lai jūs pievēršat tam uzmanību. Jēzus... (tagad tas attiecas uz rītdienas vakaru, par to) ...Jēzus izlaida mācību par Septīto Zīmogu. Šeit tās nav. Skatieties, tālāk Viņš uzreiz runā līdzībās, pēc tā visa. Un arī Jānis izlaida Septīto Zīmogu. Septīto, pēdējo...Septīto Zīmogu. Tas būs kaut kas grandiozs. Tas nav pat uzrakstīts. Saprotat? Izlaida Septīto Zīmogu, viņi abi to izlaida. Un apustulis Jānis, tikko kā Dievs pateica, kas notika... Jānis sacīja: "Vienkārši iestājās klusums debesīs." Jēzus pat vienu vārdu par to nepateica.

190 Skatieties. Tagad atgriežamies pie 12. panta. Ievērojiet, nav zvēra... (Tas ir 12. pants, mēs jau sākam runāt par šo Zīmogu, lai ieraudzītu tā atvēršanos.) ...nav nekāda zvēra, tāda kā dzīvās būtnes, tas šeit neparādās, tāpat kā Piektajā Zīmogā. Kāpēc? – Tas notiek jau citā Evaņģēlija perioda posmā, Lielo Bēdu periodā. Šis Sestais Zīmogs ir Lielo Bēdu periods. Lūk, kas tad notiek. Līgava tad jau ir aizgājusi. Saprotat? Tur nav nevienas dzīvās būtnes un neviena cita, kas kaut ko pateiktu. Tas ir tikai...

191 Lūk, Dievs vairs nedarbojas ar Draudzi, Viņa jau ir aizgājusi. Viņš darbojas ar Israēlu. Saprotat? Redzat? Tas jau ir citā laika posmā, tas ir laikā, kad Israēls pieņems Valstības Vēstījumu caur diviem praviešiem no Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļas. Neaizmirstiet, Israēls ir tauta, Dieva kalpu tauta. Un kad...kad Israēls tiek ievests, tas būs valstisks notikums.

192 Israēlā valstības periods būs, kad Dāvids...Dāvida Dēls apsēdīsies tronī. Lūk, kāpēc tā sieva bļāva: "Tu, Dāvida Dēls!" Bet Dāvids ir... Dāvida Dēls! Dievs Dāvidam zvērēja Pats pie Sevis, ka Viņš dos viņam Dēlu, Kurš ieņems viņa troni, un tas būs mūžīgs tronis. Saprotat? Tam nebūs gala. Salamans parādīja to līdzībā – kā templi. Un Jēzus tikko šeit viņiem pateica, ka tur nepaliks akmens un akmens. Taču šeit Viņš cenšas viņiem pateikt, ka Viņš atgriezīsies.

– Kad Tu atnāksi?

– Pirms Manas atnākšanas notiks šie notikumi.

193 Un te nu tie ir. Šeit mums ir Lielo Bēdu laiks. Atcerieties, kad uz zemes tiks nodibināta Valstība...

194 Tas var nedaudz šokēt. Un, ja ir jautājums, jūs vēl varat man to uzdot (ja jūs vēlaties pacelt šo jautājumu), jo es tam tikai nedaudz pieskaršos (ja jūs...ja jūs to vēl nezināt).

195 Tūkstošgadu Valstības laikā Israēls ir tauta, divpadsmit ciltis kā tauta.

196 Taču Līgava atrodas pilī. Viņa jau būs ķēniņiene, Viņa būs precēta.

Un visa zeme nāks šajā Jeruzalemes pilsētā un nesīs turp savus dārgumus. "Un vārti tur nekad netiks aizslēgti naktī, jo nakts vairs nebūs." Saprotat? Vārti vienmēr būs atvērti. "Un zemes ķēniņi (Atklāsmes Grāmata 22. [21.] nodaļa.) nesīs šajā pilsētā savu godu un greznumu." Taču Līgava tur jau atrodas kopā ar Jēru. Ak vai! Vai jūs varat to saprast? Viņa ir tur! Nē, Līgava tur nestrādās vīna dārzos. Nē-nē. Viņa taču ir Līgava. Viņa ir Ķēniņa Ķēniņiene. Tur strādās citi, tauta, bet nevis Līgava. Āmen. Labi.

197 Paskatieties. Un tā, šie vēstneši, šie vēstneši no Atklāsmes Grāmatas 12. [11.] nodaļas, šie divi pravieši, viņi sludinās, ka ir pietuvojusies *Valstība*! Redzat? Ir jātiek ieviestai Debesu Valstībai. Šis laiks, pēdējie trīs ar pusi gadi no Daniēla septiņdesmit nedēļām ir apsolīti ebrejiem, Viņa tautai. Ņemiet vērā, tas pierāda to, ka tā ir Daniēla septiņdesmitās nedēļas beidzamā daļa. Es saņēmu par to jautājumu rītdienai. Saprotat?

198 Un tā, bija apsolīta septiņdesmitā nedēļa, tas ir, septiņi gadi. Bet septiņdesmitās nedēļas vidū Mesijai bija jātiek nogalinātam, lai kļūtu par upuri. Viņam bija jāpravieto trīsarpus gadus, bet pēc tam Viņam bija jātiek nogalinātam kā upurim par cilvēkiem. Un vēl joprojām ir noteikti...paliek šie trīsarpus gadi Israēlam. Tātad, kad Mesija tika nogalināts, ebreji bija padarīti akli, lai viņi neredzētu, ka tas bija Mesija.

199 Un, kad Mesija tika nogalināts, tad sākās Evaņģēlija un žēlastības periods pagāniem. Un viņi nāca, un Dievs paņēma vienu no *šejienes* un no *turienes*, un *šeit* un *tur*, un savāca viņus vēstnešu laikā. Un *šeit* un *tur*, un *šeit* un *tur*, un salasīja viņus vēstnešu laikā.

200 Viņš sūtīja pirmo vēstnesi, un viņš sludināja, un atskanēja bazūne (mēs to izskatīsim nedaudz vēlāk). Un tad bazūne pieteica karu. Bazūne vienmēr apzīmē karu. Vēstnesis, eņģelis, atnāk uz zemi (vēstnesis konkrētam laikam, kā Luters, kā jebkurš no vēstnešiem, par kuriem mēs runājām), un ko viņš dara? – Viņš atnāk, un Zīmogs atveras, atklājas, skan bazūne, tiek pieteikts karš, un viss notiek. Pēc tam vēstnesis nomirst. Viņš apzīmogo to grupu, viņi tiek ievesti. Bet uz tiem, kas to noraidīja, nonāk mocība. Saprotat?

201 Pēc tam tas turpinās, tad viņi organizējas, izveido vēl vienu organizāciju. (Mēs to tikko kā izskatījām.) Pēc tam viņi atnāk ar citu spēku (saprotat?) – cits spēks, cits draudzes periods, cita kalpošana. Un, kad viņš to dara, kad iznāk antikrists ar savu kalpošanu, iznāk arī Dievs ar Savu kalpošanu. Redziet, "anti" nozīmē "pret". Viņi iet cieši blakus viens otram.

202 Es vēlos, lai jūs kaut ko ieraugāt. Kad uz zemes parādījās Kains, tieši

tajā pašā laikā uz zemes parādījās Ābels. Es gribu, lai jūs pievēršat uzmanību: kad...kad uz zemes parādījās Kristus, tieši tajā pašā laikā uz zemes parādījās Jūda. Kad Kristus aizgāja no zemes, apmēram tajā pašā laikā Jūda aizgāja no zemes. Kad nonāca Svētais Gars, apmēram tajā pašā laikā nonāca arī antikrista gars. Kad Svētais Gars atklājas šeit pēdējās dienās, tieši tajā pašā laikā antikrists parāda savu īsto seju, izpauzdamies caur savu politiku un pārējo. Un, kad visā pilnībā uz skatuves iznāk antikrists, tieši tajā laikā visā pilnībā iznāk arī Dievs, lai visus izpirktu. Vai redzat? Tas vienkārši...vienkārši virzās plecu pie pleca. Un viņi abi ir cieši blakus. Kains un Ābels, krauklis un balodis šķirstā, Jūda un Jēzus, un tā tālāk. Var vienkārši paņemt...

203 Lūk, Moābs un Israēls, viņi abi. Moābieši nebija pagānu tauta. Nē-nē. Viņi nesa tieši tādu pašu upuri, kādu nesa Israēls. Viņi lūdzās tam pašam Dievam. Tieši tā. Moābs bija...bija cēlies no vienas no Lata meitām, kura pārgulēja ar savu tēvu un dzemdēja bērnu. Un tas bērns tika nosaukts par Moābu. Un no viņa radās Moābiešu dzimta, Moāba valsts. Un, kad viņi ieraudzīja, ka nāk Israēls, viņu izpirktais brālis...

204 Viņi bija fundamentālisti, viņi bija liela konfesija. Israēlā nebija konfesiju, viņi vienkārši dzīvoja teltīs, un kur vien sanāca. Bet Moābā bija ievērojami cilvēki, ķēniņi un tā tālāk. Viņiem tur bija Bileāms, viltus pravietis. Viņiem tas viss bija. Pēc tam viņi tur nolaidās, lai nolādētu savu mazo brāli, kurš bija ceļā uz apsolīto zemi, virzījās uz savu apsolījumu.

205 Un viņš aizgāja un prasīja viņiem: "Vai es varu iziet cauri jūsu zemei? Ja manas govis dzers ūdeni, mēs par to samaksāsim. Ja viņas ēdīs zāli, mēs par to samaksāsim."

206 Viņš atbildēja: "Nē. Nekādas atmodas tu te nerīkosi." Hm-hm! "Tieši tā. Neko tamlīdzīgu tu te nerīkosi."

207 Un paskatieties, ko viņš izdarīja pēc tam. Viņš atkal pienāca klāt, tikai šoreiz ar Jezabeles paņēmieniem, pienāca caur šo viltus pravieti un ieveda Dieva bērnus maldos. Un moābiešu sievietes ieprecējās Israēlā, un tas izraisīja laulības pārkāpšanu.

208 Un tieši to, ko viņš izdarīja tajā periodā, viņš izdarīja arī šī ceļojuma laikā, kad mēs esam ceļā uz apsolīto Zemi. Ko viņš izdarīja? – Atnāca viltus pravietis un apprecināja, ataicināja protestantu draudzi un izveidoja konfesijas – tieši tā, kā izdarīja toreiz. [Brālis Branhams klauvē par kanceli–Tulk.]

209 Taču Israēls tik un tā turpināja virzīties uz priekšu. Viņš klejoja

tuksnesī ilgu laiku, un visiem tiem vecajiem cīnītājiem vajadzēja nomirt, bet viņš tik un tā devās uz priekšu un iegāja apsolītajā zemē. Jā-jā. Paskatieties, kā viņi visi bija kaujas gatavībā tieši pirms Jordānas šķērsošanas. Ha-ha! Kā man tas patīk! Mēs jau tuvojamies šim periodam tieši tagad. Skatieties.

210 Un tā, mēs redzam (kā es sacīju), ka šis periods ilgst trīsarpus gadus no septiņdesmit Daniēla nedēļām.

211 Atļaujiet man to izskaidrot sīkāk, jo es šeit redzu to cilvēku, kurš vienmēr seko tam līdzi, un es gribu pacensties izteikties skaidri (tas ir skolotājs).

212 Paskatieties, kad sākās septiņdesmit nedēļas... Kad Daniēls ieraudzīja vīziju par to laiku, kas pienāks, un par ebreju beigām, viņš pateica, ka ir nolemtas septiņdesmit nedēļas. Tas ir septiņi gadi... Vidū atnāks Mesija vai arī...un tiks nogalināts kā Upuris. Nu, tieši tā taču notika.

213 Pēc tam Dievs sāka darboties ar pagāniem, kamēr sapulcina no viņu vidus tautu Savam Vārdam. [Jaunā latv. Bībele. Apustuļu darbi 15:14-Tulk.] Tikko kā pagānu draudze ir sapulcināta, Viņš Draudzi uzņem augšā.

214 Un, kad Viņš to izdarīja, guļošā jaunava, pati draudze... Līgava devās augšup. Bet pati draudze tiek ielikta "galējā tumsībā, kur būs raudāšana, kaukšana un zobu trīcēšana". Tieši šajā laikā uz tiem cilvēkiem gāžas virsū Lielās Bēdas.

215 Un tai laikā, kad gāžas virsū Lielās Bēdas, tur ierodas tie divi pravieši no Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļas, lai sludinātu viņiem Evaņģēliju. Un viņi sludina tūkstoš simtu sešdesmit dienas. Redzat? Nu, tie ir precīzi... (ja mēnesi skaita kā trīsdesmit dienas, kā tas ir patiesajā kalendārā) ...tie ir precīzi trīsarpus gadi. Tā ir Daniēla septiņdesmitā daļa...pēdējā septiņdesmitās nedēļas daļa. Saprotat?

Šeit Dievs nedarbojās ar Israēlu. Nē-nē.

216 Nesen viens brālis man pajautāja, sacīja: "Vai man būtu jābrauc..." Viens brālis no šīs te draudzes, mīļš, dārgs brālis. Sacīja: "Es...es gribu braukt uz Izraēlu. Es uzskatu, ka tur notiek atmoda."

217 Kāds man sacīja: "Brāli Branham, tev tagad vajadzētu braukt uz Izraēlu. Viņi to ieraudzītu." Redziet, no tā nekas nesanāks.

Es tur apstājos un aizdomājos...

218 Tie ebreji sacīja: "Ja es... Nu, ja tas...ja Jēzus ir Mesija," sacīja, "tad parādiet mums, kā Viņš dara pravieša zīmi. Mūsu praviešiem mēs ticēsim,"

jo tieši tas taču viņiem...viņiem būtu jādara.

219 "Cik ideāli viss sakrīt," es nodomāju, "es braukšu!" Kad es tur nonācu, biju jau pavisam tuvu, pie paša... Es biju... Nu, es biju Kairā un rokā es turēju savu biļeti uz Izraēlu. Un es sacīju: "Es...es braukšu, paskatīsimies, vai viņi par to pajautās, vai viņi ieraudzīs pravieša zīmi. Paskatīsimies, vai viņi pieņems Kristu."

220 Levī Petrus no Stokholmas draudzes aizsūtīja viņiem miljons Bībeļu.

221 Un tie ebreji tur pulcējas! Vai esat redzējuši to filmu, man tā ir uz kinolentes, tepat uz vietas: *"Trīs minūtes līdz pusnaktij"*? Un tie ebreji tur sabrauc no visas pasaules, no visurienes, viņi sāk tur pulcēties.

222 Pēc tam, kad tur iegāja Anglija, ģenerāļa Alenbi laikā (manuprāt, tas ir grāmatas *"Pasaules Kara beigas"* otrajā sējumā), viņi padevās, turki padevās, tad to atdeva atpakaļ Izraēlai. Un viņi ir auguši kā valsts, tagad tā ir īsta valsts: pašiem sava nauda, valūta, karogs, armija un viss pārējais. Saprotat?

223 Un tie ebreji, atgriežoties savā dzimtajā zemē, viņi bija... Pirmkārt, kad atbrauca viņiem pakaļ uz Irānu un uz tām vietām, lai viņus atvestu, viņi jautāja... Viņi sacīja... Gribēja aizvest viņus uz Izraēlu, atdot viņiem viņu vietu, atvest viņus atpakaļ viņu zemē, Palestīnā, kur viņiem vajadzētu atrasties.

224 Un neaizmirstiet, kamēr Israēls ir ārpus tās zemes robežām, viņš ir ārpus Dieva gribas, tāpat kā Ābrahāms, kuram tā tika iedota. Un kad...

225 Viņi negribēja kāpt lidmašīnā, viņi nekad neko tamlīdzīgu nebija redzējuši. Tad tur piecēlās viens vecs rabīns, sacīja: "Mūsu pravietis mums pateica, ka tad, kad Israēls dosies mājās, tas būs uz ērgļa spārniem," – dosies mājās ar lidmašīnu.

226 Tur nu viņš ir, būvējas, vīģes koks atjaunojas! Āmen! Senā sešstūru Dāvida zvaigzne plīvo vējā.

227 "Pagānu dienas ir skaitītas, tautas šausmu pārņemtas". Lielo Bēdu laiks ir pavisam tuvu!

228 Stāvi šeit, un atveras Zīmogi, Draudze ir gatava pacelties lidojumam, un iestāsies Lielās Bēdas – lūk, tad Dievs nonāks un izvilks no turienes tos simtu četrdesmit četrus tūkstošus. Āmen!

229 Tas... Ak, tas taču pilnībā sakrīt! Vai tagad jūs redzat, kā Zīmogi to parāda, to atver? Lūk, tie būs pēdējie trīsarpus gadi tiem cilvēkiem. Turklāt ievērojiet, tas ir laiks, kad Dievs izsauks tos simtu četrdesmit četrus

tūkstošus ebrejus, tajos beidzamajos trīsarpus gados.

230 Saprotiet, Viņš ar viņiem vispār nestrādāja. Viņiem nebija pravieša, bet viņi ticēs tikai un vienīgi pravietim. Jūs viņus neapmuļķosiet. Tāpēc viņi klausīs pravieti, tieši tā, un tas arī viss. Tā... Dievs tā pateica viņiem pašā sākumā, un viņi pie tā cieši turas.

231 Viņš sacīja: "Tas Kungs jūsu Dievs iecels jums Pravieti jūsu vidū, tādu kā es." Tā sacīja Mozus. Un sacīja: "Viņu klausiet, un ikviens, kas neklausīs šo pravieti, tiks izdeldēts no tautas vidus." Pareizi.

232 Un, redziet, viņu acīm bija jātiek padarītām aklām, citādāk viņi atpazītu Viņu. Tā vietā, būdami padarīti akli, viņi bija... Tas ļāva sātanam viņus pārņemt, un viņi sacīja: "Viņš ir zīlnieks, belcebuls. Lai šīs asinis ir uz mums. Mēs zinām, ka viņš nav nekas." Saprotat?

233 Un šie nabaga cilvēki bija padarīti akli. Lūk, kāpēc tai grupai, kas tika nogalināta Eihmana laikā, un visiem tiem pārējiem cilvēkiem, bija tiesības ienākt – viņu pašu Tēvam vajadzēja padarīt aklas viņu acis, lai Viņš varētu pieņemt mūs.

234 Tā droši vien ir visskumjākā aina Svētajos Rakstos. Tikai aizdomājieties! Šie ebreji pieprasīja paši sava Tēva, sava Dieva Asinis, kurš tur karājās, noasiņodams. Paskatieties, Bībelē ir teikts: "Tur viņi sita krustā Viņu." [Lūkas 23:33–Tulk.] Tie ir [četri] visvarenākie vārdi. Skatieties. "Tur" – Jeruzalemē, vissvētākajā pilsētā pasaulē. "Viņi" – vissvētākie cilvēki pasaulē. "Sita krustā" – visnežēlīgākā nāve pasaulē. "Viņu" – visnozīmīgākā Persona pasaulē. Redzat? Kāpēc? Reliģiozi cilvēki (varenākā reliģija pasaulē, vienīgā patiesā reliģija pasaulē) stāvēja tur, sizdami krustā tieši to Dievu, par kura atnākšanu stāstīja viņu Bībele.

235 Kāpēc viņi to neredzēja? Bībele mums saka, ka Dievs padarīja viņus aklus, lai viņi to neredzētu. Viņi... Viņš sacīja: "Kurš no jums var apsūdzēt Mani grēkā?" Citiem vārdiem sakot: "Ja Es neesmu izdarījis precīzi to, kas par Mani bija paredzēts, tad pasakiet to Man." *Grēks* ir "neticība". Viņš izdarīja precīzi to, ko Dievs Viņam pateica, bet viņi nespēja to ieraudzīt.

236 Lūk, kad runā par to ar cilvēkiem, tas ir kā liet ūdeni uz pīles muguras. Vai saprotat, ko gribu pateikt? Tā ir tik skumja aina, kad redzi šo valsti un cilvēkus, kā viņi rīkojas, tik ceremoniāli un reliģiski. Bet vai tad Svētais Gars mums nepateica, ka "viņi būs pārsteidzīgi, uzpūtīgi, mīlēdami vairāk baudas nekā Dievu, nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi, nīdīs tos, kuri ir labi. Viņiem būs ārēja svētbijība, bet Evaņģēlija spēku viņi noliegs." Ir teikts: "No tādiem izvairies."

237 Tā tas ir, tie no konfesijām visu sagroza. Viņi ņem visu godību un spēku un piedēvē to vēsturiskajiem apustuļiem, bet visu pārējo – Tūkstošgadu Valstībai. Tieši tā dara cilvēks (kā es to esmu teicis jau agrāk): cilvēks vienmēr slavē Dievu par to, ko Viņš ir izdarījis, gaida to, ko Viņš darīs, bet ignorē to, ko Viņš dara šobrīd. Tieši tā tas ir. Cilvēks joprojām ir tāds pats.

238 Lūk, tur stāvēja tie ebreji, Jāņa Evaņģēlija 6. nodaļā, un sacīja: "Slava Dievam! Mūsu tēvi ēda mannu tuksnesī!"

Un Jēzus atbildēja: "Viņi visi kā viens nomira."

239 "Viņi dzēra ūdeni no klints tuksnesī," un tā tālāk.

240 Viņš sacīja: "Es esmu tā Klints." Tā tas ir. Āmen. Viņš sacīja: "Bet Es esmu Dzīvības Maize, kas nāk no Dieva no Debesīm, tas Dzīvības Koks vēl no pašas Ēdenes. Ja cilvēks ēdīs šo maizi, viņš nemirs, Es viņu augšāmcelšu pēdējās dienās!" Bet tik un tā viņi nespēja to ieraudzīt. Pareizi.

241 Tur stāvēja pats Mesija un pat sacīja tieši tos vārdus, kas biju viņu sirdīs, un visu ko tamlīdzīgu, parādot, ka Viņš ir Mesija un darīja tieši to, kas bija jādara Mesijam.

242 Bet viņi tur stāvēja, salikuši rokas aiz muguras: "Ha, tas nav iespējams. Nē-nē. Viņš neatnāca pareizajā veidā. Redzat, Viņam taču jānāk no Bētlemes. Galu galā, tas taču ir ārlaulībā dzimis bērns, un tas ir velns, kas pār viņu nonāk. Mēs...mēs zinām, ka viņš ir nenormāls, viņš ir traks, viņā ir velns." Saprotat? Viņu acis patiesībā bija padarītas aklas, lai to neredzētu.

243 Taču viņi gaida savu pravieti. Un viņi to saņems, viņi saņems divus praviešus. Pareizi.

244 Lūk, paskatieties. Atkal... Lūk, arī tad, kad tie ebreji... Es jums parādīšu vēl vienu nelielu simbolu, lai jūs varētu saprast, ka šeit tie patiešām ir ebreji jau pēc Aizraušanas. Paskatieties, kas notiks. Tas ir attēlots arī... (mums tam nepietiks laika, jo mēs jau kavējamies) ...tas ir simboliski attēlots arī tajā...tajā, ko sauc par "Jēkaba nepatikšanām". Tagad skatieties. Šiem te ebrejiem bija... Skatieties. Ak, tas ir...

245 Man...man šeit vajadzēs tikai mazu brītiņu, labi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Tas mani padara nervozu, kad es sāku visu šādi izlaist. Un... Saprotat? Skatieties. Es gribu, lai jūs to ieraugāt. Un es...es...vienkārši... Nu, es esmu pārliecināts, ka Dievs jums to parādīs.

Skatieties.

246 Jēkabam bija pirmdzimtības tiesības. Pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Tomēr arī ar tām viņš joprojām bija blēdis. Saprotat? Viņš aizgāja un apmānīja savu tēti, viņš apmānīja savu brāli, viņš visu ko sastrādāja. Un tomēr juridiski pirmdzimtība piederēja viņam, jo Ēsavs bija to pārdevis. Bet pēc tam, kad viņš devās strādāt pie sava sievastēva, viņš ielika ūdenī tās papeles rīkstes, lai grūsnie lopi dzemdētu raibus mazuļus un... Ak, jūs zināt, ko tik vēl viņš nedarīja, lai tikai nopelnītu naudu. Tagad skatieties. Lūk, viņš bija izstumts no savas tautas.

247 Lūk, tas ir mūsdienu ebreja prototips. Viņš taču ir naudas grābējs. Nav svarīgi, kā viņš to dabūs, bet viņš to izdarīs. Viņš tev dzīvam ādu novilks, lai to dabūtu. Lūk, jūs to zināt. Viņš taču ir īsts blēdis, tas arī viss. Ak, neielaidies ar viņu darīšanās, viņš...viņš tevi aptīrīs. [Brālis Branhams un sanāksme smejas–Tulk.] Tieši tā. Kāpēc? – Viņam tādam ir jābūt. Tieši tāda veida gars viņos dominē.

248 Tieši tāpat, kā tie reformatori nespēja saprast šo Vārdu, jo viņiem bija atsūtīts cilvēka gars. Vārds un atklāsme tiek saņemta tieši ērgļa periodā.

249 Visi, kuri to saprot, lai paceļ savas rokas, lai es... Saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Ļoti labi. Ļoti jauki. Redzat? Lieliski. Lūk, ja varat ieskatīties, kas atrodas zem šiem Zīmogiem, ja tie kādreiz... Kad tie ir atvērti, jūs varat precīzi redzēt, ko Dievs dara šobrīd, ko Viņš ir izdarījis un ko Viņš darīs. Tas atrodas tieši šeit.

250 Un tieši tāpēc cilvēki tā rīkojās, jo tas bija tam periodam paredzētais gars, kas nonāca pār viņiem. Viņi nevarēja darīt neko citu.

251 Un es aizdomājos par Jāni, Pāvilu un pārējiem, šis lauvas Gars, tur stāvēja šis lauva – Pats Vārds.

252 Pāvils cieši turējās pie šī Vārda un sacīja: "Es zinu, ka jūsu vidū celsies viltus brāļi, tas izplatīsies. Viņi sāks veidot jūsu vidū konfesijas un visu pārējo, un viņi kaut ko darīs. Un tā tas turpināsies līdz pēdējām dienām, un būs briesmīgi laiki." Kāpēc? – Viņš bija pravietis. Viņā bija šis Vārds. Viņš jau tad pateica, ar ko tas viss beigsies: "Jūsu vidū celsies nepatiesi vīri, runādami visādas lietas, un aizvilinās brāļus, kuri ir mācekļi." Tas ir tieši antikrists. Tieši to viņš izdarīja.

253 Paskatieties, pēc tam, kad viņi iegāja tumšo viduslaiku postā, kas tad bija? – Viņi neko nevarēja izdarīt. Romai piederēja... Tai bija reliģiskā vara, un tai bija politiskā vara. Viņi nevarēja izdarīt neko citu, kā vien smagi strādāt, lai izdzīvotu, un atdotu sevi upurim. Tas bija vērsis. Tas bija

viss, ko viņi varēja izdarīt. Viņiem bija tieši tāds Gars – Dieva Gars, vērsis.

254 Pēc tam atnāca reformatori, cilvēka galva – atjautīgi, gudri: Mārtiņš Luters, Džons Veslijs un tā tālāk, Kalvins, Finijs, Nokss un visi pārējie. Viņi sāka parādīties, un, kad tas notika, tie bija reformatori. Viņi uzsāka reformāciju, izvezdami cilvēkus.

255 Bet pēc tam viņi atkal atgriezās atpakaļ, tieši tāpat, kā tie bija rīkojušies agrāk, un atkal apprecējās ar viņu savā konfesionālajā sistēmā. Precīzi. Tā ir teikts Bībelē. Viņa bija netikle, bet vēlāk viņai bija meitas-netikles. Precīzi.

256 Un Dievs sacīja: "Es devu viņai laiku nožēlot, bet viņa to neizdarīja. Tāpēc Es viņu un viņas pēcnācējus iemetīšu tur, kur ir viņu vieta." Pilnīgi precīzi. Tā pateica Dievs zem...zem šī Zīmoga. Lūk, kur viņa atradās. Mēs redzam, ka Viņš to dara, un Viņš to izdarīs. Un viņi visi kā viens dodas tajā virzienā.

257 Taču visus, kuru vārdi ir Dzīvības Grāmatā, Dievs pasauks, un viņi to sadzirdēs. "Manas aitas dzird Manu Balsi," sacīja Jēzus. Mums ir tikai jāizdod aitu sauciens. Āži to nezina. Ievērojiet, bet... Redziet, aitu sauciens: "Manas aitas dzird Manu Balsi." Kāpēc? Kas ir balss? Es jums tūlīt pateikšu, kas ir balss. Balss – tā ir garīga zīme.

258 Viņš sacīja Mozum: "Ja viņi nepaklausīs pirmās zīmes balsij, tad viņi paklausīs otrās zīmes balsij." [Tulkojums no KJV Bībeles angļu val., 2. Mozus 4:8–Tulk.]

259 "Manas avis dzird manu balsi." Kad visām šīm lietām ir jānotiek pēdējās dienās, Dieva aitas to atpazīs. Tieši tā. Saprotat? Viņas...viņas to atpazīs. "Manas aitas Mani pazīst." Saprotat? "Svešam viņas nesekos." Viņas neseko tiem svešiniekiem. Tai ir jābūt apstiprinātai tā laika zīmei, un viņas to redz. Lūk, tagad skatieties.

260 Un tā, Jēkabs, kad viņš tur ieradās, viņš visai drīz sāka ilgoties doties (uz kurieni?) atpakaļ uz dzimto zemi.

261 Ak, un tieši tas notika arī ar Izraēlu! Tā...tā ir Izraēla. Jēkabs taču ir Israēls. Viņam vienkārši izmainījās vārds, jūs to zināt. Redzat? Un viņš...

262 Viņš tur ieradās un savāca sev kaudzi naudas, kur vien varēja un kā vien varēja, no saviem radiniekiem un visiem pārējiem. Lūk, mānīdamies, zogot, melojot un darot visu pārējo, lai to dabūtu. Redzat? Tā tas ir.

263 Un tad, kad viņš devās atpakaļ uz mājām... Savā sirdī viņš sāka ilgoties pēc mājām. Taču, kad viņš devās atpakaļ uz mājām, viņš atceļā

satikās ar Dievu, un tad izmainījās viņa vārds. Saprotat? Taču tajā laikā viņš bija ļoti noraizējies, jo viņš baidījās, ka viņam pakaļ dzenas Ēsavs. Hm. Saprotat?

264 Un viņš... Paskatieties...paskatieties uz naudu, uz naudas priekšlikumu. Tieši tāpat kā ebreji centīsies noslēgt šo vienošanos ar...ar Romu naudas jautājumā. Pievērsiet uzmanību tam, ka Ēsavam nevajadzēja viņa naudu; to nevajag arī Romai – viņas rokās ir visas pasaules bagātības. Saprotat? Nu, tas nenostrādāja.

265 Taču šeit mēs redzam, ka Israēls tajā grūtību laikā, kad viņš vēl bija Jēkabs, viņš cīnījās ar...viņš satikās ar kaut ko reālu. Nolaidās kāds Cilvēks. Jēkabs apķērās Viņam apkārt ar rokām un neatlaidās. Un...un tas Cilvēks sacīja: "Man jau ir jādodas, sāk aust rīts." O-o, šis rīts! Redzat? Jau ausa diena.

266 Taču Jēkabs sacīja: "Es Tevi neatstāšu! Tu nevari aiziet. Es Tevi nekur nelaidīšu." Redzat? "Es gribu, lai šeit notiek izmaiņa."

267 Tie ir tie simtu četrdesmit četri tūkstoši, kuri nodarbojas ar naudas mahinācijām un līdzīgām lietām: kad viņi ieraudzīs to patieso, reālo, pie kā var cieši pieķerties, tad tur stāvēs Mozus un stāvēs Elija. Āmen! Viņi cīnīsies ar Dievu, kamēr tur tiks izsaukti simtu četrdesmit četri tūkstoši no Israēla ciltīm.

268 Tas ir tieši pirms Lielo Bēdu perioda. Saprotat? Ak, cik brīnišķīgi! Tāpat arī "Jēkaba nepatikšanas".

269 Lūk, kad tiks izsaukti simtu četrdesmit četri tūkstoši. Viņi... Sludinātāji, tie divi pravieši, sludinās kā Jānis Kristītājs: "Debesu Valstība ir tuvu klāt pienākusi. Nožēlo, Israēl!" Ko nožēlo? – "Nožēlo savus grēkus, savu neticību un atgriezies pie Dieva!"

270 Tagad mēs kaut ko atsauksim atmiņā. Šie grandiozie notikumi dabā bija notikuši jau agrāk – lūk, šajā 12. pantā: "Saule tapa melna kā saru maiss." Tagad salīdziniet to ar...

271 Lūk, neaizmirstiet, ka tas nenotiek ar pagāniem, tas ir Israēls. Es jums tūlīt parādīšu. Atcerieties, es jums sacīju, ka tā ir to simtu četrdesmit četru tūkstošu izsaukšana. Saprotat? Šis laiks, kad tas notiek, būs Lielo Bēdu laiks. Un šeit ir pateikts, kas notiek šajā Lielo Bēdu laikā.

272 Tagad atšķirsim 2. Mozus grāmatu 10:21-23. Un paskatieties. 2. Mozus grāmata, tas, protams, ir laiks, kad Israēls gāja ārā, gatavojās aiziešanai. 2. Mozus grāmata 10. nodaļa, 21. un 23. pants. Kad pierakstu

šīs piezīmes, es esmu tā satraucies un gavilēju, ka reizēm es tās varbūt sajaucu vietām. Labi. 2. Mozus grāmata 10:21-23. Labi, te nu tas ir, 21. un 23.

> *Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: "Izstiep savu roku pret debesīm, ka nāktu tumsa pār Ēģiptes zemi, tāda tumsa, ka to ar rokām var grābt."*
>
> *Un Mozus izstiepa savu roku pret debesīm; un bija bieza tumsa visā Ēģiptes zemē trīs dienas.*
>
> *Cits cita nevarēja redzēt, un arī neviens trijās dienās necēlās no savas vietas; bet visiem Israēla bērniem aizvien bija gaisma savos mājokļos.*

273 Ievērojiet, pilnīgi precīzi, tagad paskatieties uz šo: "Un saule tapa melna kā saru maiss." Vai redzat? Tieši tas pats! Šie notikumi dabā, kas tas bija? Kas bija tajā laikā, kad dabā notika šādas lietas? – Dievs sauca Israēlu. Saprotat? Dievs izsauc Israēlu. Lūk, "saule melna kā saru maiss". Tad Dievs bija gatavs atbrīvot Israēlu, izglābt viņu no ienaidnieka rokas, un tajā laikā tā bija Ēģipte. Bet šeit Viņš glābj viņus no Romas rokas, kad viņi noslēgs savu vienošanos – notiek tieši tas pats.

274 Tās ir mocības, laiks, kad šīs mocības izsauks. Tās mocīs šo pagānu grupu. Ja mums būtu laiks, es varētu parādīt, kas notiks ar šo pagānu draudzi.

275 Bībelē ir teikts, ka pūķis, sātans sadusmojās, kļuva nikns uz sievu (uz ebrejiem, Israēlu) un izlaida no savas mutes ūdeni (tautas, cilvēku pūļus), kuri gāja karā pret atlikušajiem no sievas dzimuma [Jaunā Latv. Bībele–Tulk.], Atklāsmes Grāmata 13. nodaļa. Lūk, vai redzat? Mēs to jau izskatījām. Un tas notiek tad, kad Israēls sūta savu...gribēju teikt, kad Roma sūta savu armiju pēc atlikušajiem, atlikušajiem no sievas dzimuma.

276 Tagad skatieties. Pirmajā reizē, kad viņi bija ienaidnieku rokās, kad Viņš atbrīvoja viņus, saule kļuva kā...melna kā saru maiss. Bet šī ir jau otrā reize, Lielo Bēdu perioda beigas.

277 Lūk, Daniēla grāmatas 12. nodaļā... (ja mums būtu laiks, mēs varētu to izlasīt.) ...Daniēla grāmatas divpadsmitajā...12. pantā...gribēju teikt 12. nodaļā, Daniēls sacīja: "Izglābti tiks visi, kas ierakstīti Grāmatā. Un tā, neaizmirstiet, ka Daniēls šeit runā par šo periodu, kad tie...kad tam ir jānotiek, kad ir jātiek izglābtam Israēlam, kad...viņu septiņdesmitās nedēļas beigās. Un tieši tad viņiem ir jātiek izglābtiem. Tagad skatieties.

Šeit mēs atvērsim Daniēla 12. nodaļu, tikai uz brītiņu.

Tanī laikā celsies Mihaēls, lielais eņģeļu valdnieks, kas pasargā tavus tautiešus (redziet, tie ir ebreji). *Tad nāks bēdu laiki, kādi vēl nav bijuši, kamēr vien dzīvo tautas, līdz pat šim laikam...*

278 Tagad salīdziniet to: precīzi tas, ko sacīja Jēzus Mateja 24. nodaļā: "Tad būs tādas lielas bēdas, kādas nav bijušas no pasaules iesākuma līdz šim laikam." Paskatieties uz Sesto Zīmogu. Redzat? Tieši tas pats – bēdu laiks. Ievērojiet.

...kamēr vien dzīvo tautas, līdz pat šim laikam; taču tanī laikā tava tauta... (Lūk, šajā septiņdesmitajā nedēļā, septītā gada noslēgumā)... tava tauta paglābsies – visi, kas ierakstīti grāmatā.

279 Iepriekšnolemtie, kuri ir ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā, tajā laikā tiks izglābti.

Un daudzi no tiem, kas dus zemes pīšļos, uzmodīsies: citi mūžīgai dzīvībai, citi mūžīgam negodam un kaunam.

Bet sapratīgie mirdzēs kā debesjuma spožums, un tie, kas daudzus veduši pie taisnības, kā zvaigznes mūžīgi mūžam.

280 Pēc tam Viņš lika Daniēlam aizvērt Grāmatu, jo viņš atdusēsies savā vietā līdz tam laikam.

281 Lūk, redziet, nav svarīgi, vai jūs esat dzīvi vai jau nomiruši – jūs tik un tā iziesiet. Saprotat? Ne... Tas... Kristietim nāve taču nav nekas, viņš taču tik un tā nemirs. Saprotat?

282 Un tā, Daniēla 12. nodaļā ir teikts, ka visi, kas ierakstīti Grāmatā, izglābsies.

283 Un šeit Dievs ir gatavs atbrīvot Savu otro dēlu, Israēlu, pēc Lielajām Bēdām. Redziet, otrajā reizē Israēls, Viņa... Israēls ir Viņa dēls. Jūs to zināt. Israēls ir Dieva dēls, tāpēc Viņš atbrīvos viņu šajā Lielo Bēdu periodā, tieši tāpat kā Viņš to izdarīja toreiz Ēģiptē.

284 Un tā, šeit mēs atkal apstāsimies, un...un apskatīsim vēl kaut ko, lai...pirms mēs to pabeigsim. Lūk, paskatieties. Šie divi pravieši, paskatieties, ko viņi šeit darīs – tieši tāpat kā toreiz darīja Mozus un pārējie.

Un man tika dota niedre...

Un 11. nodaļas 3. pants.

Un Es likšu Saviem diviem lieciniekiem, ka tie maisos tērpti pravietos tūkstoš divi simti sešdesmit dienas.

285 Jūs to atceraties, Zerubābelam un pārējiem vajadzēja atjaunot templi.

...un šie [[[ir tie]]] divi lukturi, kas stāv zemes Dieva priekšā.

Un, ja kāds gribētu tos aizskart, tad uguns izies no viņu mutes...

286 Atcerieties, no Kristus mutes iznāca zobens, Vārds.

...un aprīs viņu ienaidniekus: ja kāds tos gribētu aizskart, tam tā būs jāiet bojā.

287 Lūk, mēs zinām par uguni. 19. nodaļā, kad notiek Kristus Atnākšana, no Viņa mutes iziet zobens, kas bija Vārds. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Vārds! Ak, ja vien jūs sapratīsiet šo materiālu, tas būs vajadzīgs rītdienas Zīmogam! Redziet, tieši Vārds ir tas, ar ko Dievs nokauj Savu ienaidnieku. Saprotat?

288 Un tā, paskatieties. Kad šie divi pravieši pravietos, tad viņi... Ja kāds ar viņiem slikti apiesies, viņus aizskars, tad no viņu mutes izies uguns, Svētā Gara uguns – Vārds. Vārds ir Dievs, Vārds ir uguns, Vārds ir Gars. Redzat? "Izies no viņu mutes."

289 Paskatieties uz Mozu. Paskatīsimies, kas nāca no viņa mutes. Viņi, Israēls, kā viņi tur to darīja... Es gribēju sacīt, Ēģipte, viņi slikti izturējās pret tiem ebrejiem. Mozus... Nu, viņi neļāva tiem iet, to neļāva faraons. Dievs ielika vārdus Mozus mutē. Saprotiet, Dieva domas iegāja Mozus sirdī, tad viņš tās izteica, un tās kļuva par Vārdu. Viņš izstiepa savu roku un sacīja: "Lai top mušas," un uzradās mušas. Paskatieties:

Un, ja kāds gribētu tos aizskart, tad uguns izies no viņu mutes un aprīs viņu ienaidniekus...

290 Vai redzat? Te tas ir. Viņi var runāt visu, ko vien vēlas, un tas uzreiz notiek. Āmen!

...ja kāds tos gribētu aizskart, tam [tādā veidā] būs jāiet bojā.

291 Brāli, šeit uz skatuves iznāk Dievs!

Tiem ir vara aizslēgt debesis, ka lietus nelītu pa visu viņu pravietošanas laiku.

292 Elija, viņš zina, kā to darīt – viņš to ir darījis jau agrāk. Āmen!

Mozus zina, kā to darīt – viņš to ir darījis jau agrāk. Lūk, kāpēc viņi tika saglabāti vēlākam laikam. Jā. Āmen!

293 Es tagad varētu pateikt kaut ko šausmīgi labu, bet labāk...labāk es to pieturēšu rītdienas vakaram. Saprotat? Labi.

Tiem ir vara pār ūdeņiem tos pārvērst par asinīm un šaust zemi ar visādām mocībām, kad vien tie gribēs.

294 Kas tas ir? Kas var izraisīt šīs lietas, kā vienīgi Vārds? Viņi var darīt ar dabu visu, ko vien vēlas. Te nu tas ir! Tieši viņi ir tie, kas izraisa šo Sesto Zīmogu. Viņi to atsedz un atver. Tas ir Dieva spēks, lai iejauktos dabā. Redziet, Sestais Zīmogs – tā ir pilnīga iejaukšanās dabā. Vai tagad jūs to sapratāt? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Lūk, jums šis Zīmogs. Kas to dara? – Tie ir Pravieši, tas notiek jau pēc Aizraušanas. Ar Dieva spēku, ar Dieva Vārdu viņi vienkārši nosoda dabu. Viņi var atsūtīt zemestrīces, pārvērst mēnesi asinīs, pēc viņu pavēles var nolaisties saule vai notikt pilnīgi viss. Āmen.

295 Te nu tas ir. Lūk, lūdzu. Saprotat? Vai redzat, kā Zīmogi atveras kopā ar draudzes periodiem un kā tas parādīja mocekļus?

296 Un tagad šeit stāv tie divi pravieši ar Dieva Vārdu, lai darītu dabai visu, ko vien viņi vēlas. Un viņi satricina zemi. Un tas precīzi parāda, kas tieši ir šie darītāji – tie ir Mozus un Elija, jo šeit viņu kalpošana atkal iemiesojas, tie ir tie abi vīri. Ak, tas tik ir! Vai tagad jums ir skaidrs? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Vai redzat, kas ir šis Sestais Zīmogs? – Tie ir šie pravieši. Tagad ievērojiet. Tikai neaizrijieties ar to. Taču skatieties, kas atvēra šo Zīmogu – pravieši! Redzat? Ak! Āmen! Lūk, lūdzu.

297 Ak, mēs dzīvojam ērgļa dienā, brāli, paceļamies mākoņos!

298 Viņi atvēra šo Sesto Zīmogu. Viņiem ir vara to izdarīt. Āmen! [Sanāksme priecājas–Tulk.] Lūk, kur atveras šis Sestais Zīmogs. Saprotat?

299 Tagad, nedaudz atgriežoties atpakaļ, mēs varam ieraudzīt, ka Jēzus sacīja, ka tas notiks. Jau ļoti sen, Vecajā Derībā, tur pie pravieša Ecēhiēla, pie senajiem praviešiem – arī viņi sacīja, ka tas notiks.

300 Un, lūk, atveras Sestais Zīmogs, bet cilvēki saka: "Nu, tas ir kaut kas ļoti noslēpumains. Kas to paveica?"

301 Lūk, kur ir tas noslēpums – tie bija pravieši, jo tā ir teikts šeit Bībelē. Viņi var to atvērt, kad vien viņi... Viņi var darīt dabai visu, ko vien vēlas. Un viņi dara tieši to, ko viņi reiz jau darīja (āmen), jo viņi zina, kā tas tiek

darīts. Āmen! Slava!

302 Kad es to ieraudzīju, es vienkārši piecēlos no krēsla un sāku staigāt šurpu turpu pa istabu. Es nodomāju: "Kungs, es esmu Tev tik pateicīgs, Debesu Tēvs!"

303 Lūk, lūdzu. Tas ir tas. Viņi atvēra šo Sesto Zīmogu. Āmen! Paskatieties uz viņiem: "Ja kāds tos aizskars, tad uguns izies no viņu mutes," – Vārds. Svētais Gars nonāca uz apustuļiem. Redzat? No viņu mutes nāca uguns.

304 Lūk, paskatieties, Atklāsmes Grāmatas 19. nodaļā mēs redzam to pašu: "Un no Viņa mutes iziet liels Zobens," – Vārds. Redzat? Tā ir Kristus Atnākšana, un Viņš ar To satrieks Savus ienaidniekus. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Viņš jau ir ceļā. Nepalaidiet Viņu garām. Labi.

Tiem ir vara aizslēgt debesis, ka lietus nelītu pa visu viņu pravietošanas laiku...

305 Ak vai, kāda iejaukšanās dabā! Lūk, uz cik ilgu laiku šis vīrs, Elija, aizslēdza debesis? [Sanāksme saka: "Uz trīsarpus gadiem."–Tulk.] Tieši tā. Ha! Precīzi. Bet cik ilgi turpinās Daniēla septiņdesmitā...septiņdesmitās nedēļas beidzamā daļa? ["Trīsarpus gadus."] Lūk, lūdzu. Precīzi.

306 Ko darīja Mozus? – Viņš...viņš pārvērta ūdeņus asinīs. Viņš darīja visvisādus brīnumus, tieši tādus, kādi ir paredzēti šeit zem šī Sestā Zīmoga. Un, lūk, Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļā viņi dara tieši to pašu. Āmen!

307 Lūk, trīs dažādas vietas no Rakstiem, kas pilnībā sasien to visu kopā. Tā ir Sestā Zīmoga atvēršanās. Lūk, kur tas ir. Āmen! Slava! Tagad skatieties.

Tiem ir vara aizslēgt debesis, ka lietus nelītu pa visu viņu pravietošanas laiku; tiem ir vara pār ūdeņiem tos pārvērst par asinīm un šaust zemi ar visādām mocībām, kad vien tie gribēs.

308 Ak vai! Te nu tas ir. Tagad atveriet tur, kur ir par mocībām. Redzat? Visa daba ir traucēta šajā sestajā mocībā...tas ir, šajā atvērtajā Sestajā Zīmogā. Tieši tas arī notika. Tagad skatieties.

309 Šeit Dievs ir gatavs atbrīvot Savu dēlu Israēlu pēc tieši tādām bēdām, kādas viņam bija toreiz. Viņš aizsūtīja tur Mozu un atbrīvoja Israēlu. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Un toreiz viņš izdarīja tieši tās

lietas. Viņš aizsūtīja Eliju pie Ahaba, un toreiz iznāca septiņi tūkstoši. Pareizi? ["Āmen."] Šeit Viņš atkal sūta viņus, Lielo Bēdu laikā, un izsauc simtu četrdesmit četrus tūkstošus.

310 Tagad skatieties. Jūs ievērosiet, ka starp atklāsmes...tas ir, starp sesto nodaļu jeb sesto mocību...zīmogu (atvainojiet), starp Sesto Zīmogu un Septīto Zīmogu ir ielikta Atklāsmes Grāmatas 7. nodaļa, tā matemātiski atrodas tieši tur, kur tai ir jābūt.

311 Tieši tāpat kā Amerika ir zem skaitļa trīspadsmit: trīspadsmit štati, no kuriem tā sākās, trīspadsmit zvaigznes karogā, trīspadsmit kolonijas, trīspadsmit svītras, visur ir trīspadsmit, trīspadsmit. Un tā parādās tieši šeit, Atklāsmes Grāmatas 13. nodaļā. Pareizi. Zem skaitļa trīspadsmit, un tā ir sieviete.

312 Lūk, kad Viņš bija gatavs atbrīvot Savu vienpiedzimušo Dēlu, kas bija Viņa vienpiedzimušais... Jēkabs ir Viņa dēls, bet tas ir Viņa vienpiedzimušais dēls. Mateja 27. nodaļa, paskatīsimies, ko Viņš tur darīja. Mateja Evaņģēlija 27. nodaļa. Lūk, neaizmirstiet, Viņa Dēls bija sasists un bija nelaimē, un tie par Viņu ņirgājās. Un, lūk, Viņš karājās uz krusta pulksten trijos Lielās piektdienas pēcpusdienā. Teju teju tas jau notiks! Mateja 27. nodaļa, no Mateja Evaņģēlija un (manuprāt) 45. pants:

> *Bet no sestās stundas tapa tumšs pār visu zemi līdz devītai stundai.*

313 Lūk, ievērojiet, ko tieši Viņš izdarīja toreiz, šajā vietā. Redzat?

> *Kad Viņš atdarīja sesto zīmogu, tad notika liela zemestrīce, saule tapa melna kā saru maiss, viss mēness tapa kā asinis.*

314 Melnums, tumsa! Ēģiptē: melnums, tumsa!

315 Dievs atbrīvoja Jēzu uz krusta tieši pirms tam, kad Viņš uzcēla Viņu augšāmcelšanā. Pirmkārt, tumsa, saule norietēja dienas vidū, un zvaigznes nedeva savu spīdumu. Pēc divām dienām Viņš grasījās Viņu augšāmcelt, vareni triumfējot.

316 Pēc saules, mēness, zvaigznēm un visa pārējā, kad tas viss notika Ēģiptē, Viņš atbrīvoja un aizveda Israēlu uz apsolīto zemi.

317 Te nu tas ir, Lielo Bēdu laikā, un, lūk, stāv tie pravieši, kuriem ir Dieva dotā Vārda kontrole. Viņi var runāt tikai tad, kad Dievs dod viņiem Vārdu.

318 Lūk, viņi nav dievi. Viņi ir laicīgi... Viņi ir tādi kā mini-dievi, jā, jo

Jēzus viņus par tādiem nosauca. Sacīja: "Jūs saucat viņus par dieviem, tos, pie kuriem nāca Dieva Vārds." Bet, paskatieties, tieši viņiem Dievs dod Vārdu, un, kad viņi to runā, tas notiek. Tas arī viss.

319 Un šeit viņi ir ar šo uzdevumu no Dieva – satriekt zemi (visu, ko ko vien vēlas, ak vai!), aizslēgt debesis. Un tieši tā notiek. Kāpēc tas notiek? – Viņš gatavojas izvest simtu četrdesmit četrus tūkstošus, kuri ir Izpirkšanas Grāmatā, lai viņus izpirktu. Un tas notiek zem izpirkšanas Zīmoga, Sestajā Zīmogā. Tā tas ir, mans dārgais draugs. Tas ir šis Sestais Zīmogs, kurš ir tik noslēpumains.

320 Vienkārši paņemsim... Mums ir vēl desmit minūtes. Mēs vēl nedaudz izskatīsim, labi? [Sanāksme saka: "Jā!"–Tulk.] Man ir vēl divas vai trīs lapas. Vispār, man ir... Jūs šeit paši redzat. Man šķiet, te ir apmēram... Par šo tēmu, manuprāt, man ir vēl kādas piecpadsmit lapas, par kurām es varētu runāt. Ak, ir tik daudz visa kā par šo jautājumu! Ak, te var iet no vienas vietas uz nākošo! Taču es baidos, ka es jums sajaukšu galvu, ja sākšu pārāk izplūst. Un es...es nevaru turēties pie vienas domas, kā to vajadzētu darīt.

321 Jesajas grāmata, jā, paņemsim šo. Pravietis Jesaja ieraudzīja šo Sesto Zīmogu atvērtu un runāja par to (tas ir, tas parāda, vai tā ir svarīga vai nē). Saprotat?

322 Nu, tas viss kopumā...viss izpirkšanas plāns atrodas zem šiem Zīmogiem, visa Grāmata.

323 Un tā, atcerieties, mēs noskaidrojām, ka Jēzus to redzēja. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Saprotat? Jēzus to redzēja. Un tagad mēs redzam, ka arī citi to redzēja. Mēs redzam tā prototipu jeb līdzību Jēkabā. Mēs redzam tā prototipu Ēģiptē. Mēs redzam tā prototipu uz krusta.

324 Tagad atgriezīsimies pie Jesajas. Man šeit ir pierakstīti vēl ļoti daudzi pravieši. Vienkārši... Man patīk šī...šī vieta no Jesajas grāmatas. Atvērsim tagad Jesaju, 13. nodaļu no Jesajas grāmatas. Man patīk...

325 Jesajas grāmata, ziniet, tā pati ir kā visa Bībele. Vai jūs to zinājāt? Redziet, Jesaja sāk ar radīšanu, grāmatas vidū viņš runā par Jāni, bet beigās viņš runā par Tūkstošgadu Valstību. Un Bībelē ir sešdesmit sešas grāmatas, bet Jesajas grāmatā ir sešdesmit sešas nodaļas. Tā pati ir kā pilnīga enciklopēdija.

326 Skatieties. Un tā, Jesajas 13. nodaļa. Sāksim šeit ar 6. pantu:

Vaimanājiet! Jo Tā Kunga diena ir tuvu! Tā nāk kā izpostīšana

no Visuvarenā [Latv. Bībele: "...kā zibens spēriens no Visuvarenā!"–Tulk.]

327 Paskatieties, kā šeit atveras šis Sestais Zīmogs, vēl toreiz, septiņsimt trīsdesmit gadus pirms Kristus atnākšanas, bet pēc Viņa pagāja vēl divi tūkstoši gadu. Tātad tas ir apmēram...aptuveni pirms divi tūkstoši trīssimt gadiem. Jesaja šo Zīmogu ieraudzīja jau toreiz. Un tā, –

Tādēļ visiem rokas nolaižas, un visas cilvēku sirdis trīc izmisumā.

328 Ko Jēzus sacīja? – "Tad, kad netaisnība ies vairumā, mīlestība daudzos izdzisīs, un cilvēku sirdis pamirs izbailēs, jūra kauks. Redziet, cilvēku sirdis pamirs.

Visus pārņēmis uztraukums un apjukums; viņus māc žņaugi un sāpes, viņi lokās kā sieva, kas dzemdē; viņi skatās kā stulbi cits uz citu, viņu vaigi deg kā liesmās [no kauna].

329 Pievērsiet tam uzmanību (Ak!), viņu sejās ir kauns. (Mums tas pēc brītiņa ir jāizskata. Es to nevēršu ciet. Labi?)

Redzi, Tā Kunga diena nāk, briesmīga ar dusmām un ar karstu bardzību, lai pārvērstu zemi par tuksnesi un iznīcinātu tajā esošos grēciniekus.

330 "Zeme" – tas ir, pilnīgi visu. Redzat? Skatieties.

Jo debesu zvaigznes un viņu zvaigznāji nespīd vairs, saule uzlecot aptumšojas, un mēness nedod savu gaismu.

Jā, Es piemeklēšu pasaules ļaunumu un bezdievju noziegumu; Es iznīcināšu lepno augst...

331 Es...es nezinu, kā to izrunā, augst... [Sanāksme saka: "Augstprātību"–Tulk.] Es nemāk to izrunāt. Saprotat?

...un pazemošu varmāku lielību.

332 Lūk, redziet, pilnīgi precīzi. Jesaja redzēja tieši to pašu, par ko runāja Jēzus, kas atklājas Septiņos Zīmogos, ka Viņš attīrīs zemi caur nelaimēm – tas ir Lielo Bēdu periods, Sestais Zīmogs. Jā, viņš bija pravietis, un viņam bija darīts zināms Dieva Vārds. Tas bija pirms divdesmit septiņiem gadsimtiem.

333 Patiesi (es vienkārši gribu to pateikt) visa pasaule (kā šeit saka

Jesaja) kā sieva dzemdību sāpēs, visa radība ir dzemdību sāpēs. Kāpēc ir tādas sāpes un vaidēšana? Kā sieviete, kurai tūlīt ir jākļūst par māti – pati zeme, daba.

334 Šī pilsēta taču... Paņemsim kā piemēru mūsu pašu pilsētu, kur ir dzertuves, prostitūcija, nešķīstība un padibenes, kā jau jebkurā pilsētā.

335 Nu, es uzskatu, ka Dievs būtu daudz apmierinātāks, redzot to tādu, kādu Viņš to redzēja pirms tūkstoš gadiem. Kad šeit tecēja Ohaio upe, viņiem nebija nekādu pārplūdušu teritoriju un plūdu. Šajā ielejā nebija nekāda grēka. Šeit viscaur ganījās bifeļi, un...un tas vecais čerokī indiānis tos medīja un viņam visa pietika. Nebija vispār nekādu nelaimju.

336 Taču tad ienāca cilvēks, lūk, kur ienāk grēks. Kad cilvēki sāka vairoties virs zemes, izpletās grēks un vardarbība. Pareizi. Vienmēr cilvēks! Nu, manuprāt tas ir kauns un negods!

337 Nesen es biju savās mājās, tagad tās ir Arizonā. Un bērnībā es lasīju par Džeronimo un Kočize, un par tiem senajiem apačiem. Es taču viņiem tur sludināju. Brīnišķīgi cilvēki! Un viņi ir ārkārtīgi jauki, tie apači cilts indiāņi.

338 Un pēc tam es devos tur uz...uz Tamstounu, kur atrodas visādas vecas kara relikvijas un pārējais. Un es paskatījos uz... Vienmēr... Ziniet, viņi vienmēr ir saukuši Džeronimo par atkritēju. Bet manās acīs viņš bija tīrasiņu amerikānis. Absolūti! Viņš tikai cīnījās par savām tiesībām, kā būtu rīkojies ikviens. Viņš negribēja, lai viņa zemē būtu tāda samaitātība. Un paskatieties, kas notiek šobrīd: viņa bērni, viņa meitas tiek padarītas par prostitūtām un visu ko citu. Tur ienāca baltais cilvēks. Baltais cilvēks ir nelietis.

339 Indiānis bija konservatīvs. Viņš bija...viņš bija pieticīgs un apdomīgs. Viņš aizgāja un nomedīja bifeli, un visa cilts apēda visu bez pārpalikumiem. No ādas viņi taisīja drēbes un teltis, un visu pārējo. Bet baltais cilvēks atnāca un izmantoja tos kā mērķi šaušanai – tas taču ir tāds kauns!

340 Es lasīju avīzē rakstu par to, ka uz Āfriku, uz milzīgo teritoriju, kur ir pilns ar medījumu, brauc tie puiši (Artūrs Godfrijs un pārējie), dodas turp, izšauj ziloņus un citus zvērus no helihopteriem un tā tālāk. Tur bija fotogrāfija ar mirstošu ziloņmāti, un šķiet, ka asaras līst pa viņas seju, un divi lieli tēviņi cenšas noturēt viņu stāvus, lai ne... Tas taču ir grēks! Tas taču nav sports!

341 Es stāvu uz lauka, kalnos, tur, kur eju medīt, es redzu, kā tur ierodas

tie baltie mednieki un izšauj briežus, un atgriež tiem aizmugurējo daļu. Bet reizēm nošauj desmit vai astoņus gabalus un atstāj viņus tur uz zemes, bet mazie briedēni skraida šurpu un turpu un meklē savu mammu. Un jūs vēl gribat teikt, ka tā ir meistarība? Manuprāt, tā ir visīstākā slepkavība.

342 Es ceru, ka, kamēr dzīvoju, Kanāda neuzbūvēs uz turieni ceļus, lai tie atkritēji amerikāņi tur neielīstu. Pareizi. Viņi ir vissliktākie sportisti, kādus vien savā dzīvē esmu redzējis.

343 Protams, ne jau visi ir tādi. Ir arī daži īsti, patiesi vīri, taču tāds ir viens no tūkstoša.

344 Šauj visu, ko vien ierauga; dara visu, ko iegribas. Pareizi. Tas ir īsts slepkava. Pareizi. Viņš ir cietsirdīgs, viņš šauj, kad vēl nav sezona.

345 Tur ziemeļos, Aļaskā, es tur biju kopā ar vienu no pavadoņiem. Viņš sacīja: "Es paņēmu... Es tagad tur ierodos un atrodu veselus barus ar tiem lielajiem aļņiem jeb...ar aļņiem tur uz zemes – viņu ragi ir cauršauti ar lodēm no piecdesmitā kalibra ložmetējiem, tie amerikāņu piloti tur Aļaskā no lidmašīnas nošāva ar ložmetēju veselu aļņu ganāmpulku." Tā ir visīstākā slepkavība.

346 Viņi zināja, – ja vien viņi nogalinās bifeļus, indiāņi būs viņu rokās. Viņi nomirs bada nāvē. Tieši tāpēc Kočizem vajadzēja padoties – visi viņa vadoņi un visi pārējie, viņa bērni un visi viņa cilvēki mira bada nāvē. Tie, Bufalo Bils un citi no tiem līdzenumiem devās izbraukumos un izšāva visus bifeļus, pa četrdesmit, piecdesmit gabaliem dienā. Viņi zināja – ja viņi tiks vaļā no bifeļiem, tad viņi tiks vaļā arī no indiāņiem. Ak, Dievs! Tas ir traips uz mūsu karoga – tas, kā viņi apgājās ar tiem indiāņiem. Tā tas ir.

347 Taču ievērojiet, Bībelē ir teikts: "Ir pienākusi tā stunda, kad Dievs iznīcinās tos, kas samaitā zemi." [Atklāsmes 11:18] Un visa pasaule...

348 Paskatieties uz tām ielejām. Es nesen stāvēju tur augšā un skatījos lejup uz ieleju Fīniksā, uzkāpu Dienvidu kalnā, mēs ar sievu tur sēdējām un skatījāmies uz Fīniksu. Un es sacīju: "Cik tas ir šausmīgi!"

Viņa pajautāja: "Šausmīgi? Ko tu gribi pateikt?"

349 Es atbildēju: "Grēks. Un cik daudzi tur pārkāpj laulību, dzer un lamājas, un lieto velti Tā Kunga Vārdu šajā ielejā, kur dzīvo apmēram simtu četrdesmit vai piecdesmit tūkstoši cilvēku, vai varbūt divi simti tūkstoši cilvēku?"

350 Es sacīju: "Pirms piecsimt vai tūkstoš gadiem šeit bija tikai kaktusi,

meskītu koki, un gar smilšaino upi mierīgi skraidīja koijoti. Un es sacīju: "Lūk, kā to bija izveidojis Dievs."

351 Taču ienāca cilvēks. Ko viņš izdarīja? – Viņš piepildīja zemi ar nešķīstību, ielas ir pilnas ar nekaunību, notekcaurules un upes ir piesārņotas ar netīrumiem. Tu nevarētu... Nu, labāk to ūdeni pat mutē neņemt, kaut ko noteikti saķersi. Saprotat? Paskatieties uz to visu. Ne tikai šeit, bet visā pasaulē, viss ir piesārņots!

352 Un pasaule, daba (Dievs apžēlojies!), visa zeme ir dzemdību sāpēs. Zeme cenšas, viņa "sāpēs lokās," kā sacīja Jesaja. Kas par lietu? – Viņa ir...mēģina piedzemdēt jaunu pasauli Tūkstošgadu Valstībai, kur viss grēks būs iznīcināts. Mēģina piedzemdēt jaunu pasauli jauniem cilvēkiem, kuri negrēkos un nepiesārņos to. Tā tas ir. Viņa ir dzemdību sāpēs. Lūk, kāpēc arī mēs esam dzemdību sāpēs, Kristus, lai piedzemdētu Līgavu. Pilnīgi viss ir dzemdību sāpēs un stenēšanā. Saprotiet, kaut kas gatavojas notikt.

353 Un viss sākas ar šo Sesto Mocību. Brāli, uzliesmos zemestrīces, un zvaigznes kratīsies, vulkāni izvirdīs, un zeme atjaunosies. No zemes centra izvirdīs jauna lava, un tā sadrups un viscaur sadrups, tur griezdamās.

354 Un es jums saku, ka vienā rītā, kad uz zemi atgriezīsies Jēzus ar Savu Līgavu, šeit būs Dieva paradīze. Un... Ak vai! Pēc visām tām cīņām šie vecie karavīri pastaigāsies tur kopā ar saviem draugiem un tuviniekiem, gaisu piepildīs himnas, kuras dziedās eņģeļu bari. Ak! Viņš sacīs: "Ak, tu esi labi pastrādājis, Mans labais un uzticīgais kalps. Ieej Tā Kunga priekā, kas bija tev sagatavots, kas pienācās tev, vēl pirms Ieva savārīja visu to grēka putru." Āmen. Ak! Jā.

355 Sestais Zīmogs izdarīs to, kas tam ir jāizdara. Tieši tā. Patiesi, visa pasaule ir sāpēs un vaid, gaidot Tūkstošgadu Valstības periodu!

356 Šobrīd šī pasaule ir tik ļoti piesūcināta ar nešķīstību! Kā es šeit nesen sludināju (man šķiet, es sludināju šeit draudzē) spredķi "Šī pasaule sabrūk". Tieši tā arī notiek. Paskatieties, kas šai pasaulē brūk. Nu, viss te brūk. Pavisam noteikti. Tam...tam ir jāsabrūk. Tieši tā.

357 Paskatieties, tās karkass... (Es gribu jums parādīt iemeslu, kāpēc tas notiks ar zemi.) Šīs zemeslodes karkass – dzelzs, varš un citi šīs zemes materiāli – tika no tās paņemti (tas ir viņas karkass) karam un rūpniecībai, tāpēc viņa jau ir praktiski gatava... Jo šajā valsts daļā zemestrīces mums te ir sākušās nesen, – burtiski pirms dažām dienām viena bija Sentluisā un tajā apkārtnē. Tā ir kļuvusi ļoti plāna. No tās viss ir izvilkts. Redzat?

358 Politiķi uz tās ir tik samaitāti, ka ar grūtībām atradīsi viņu vidū kādu,

kas būtu godīgs, redziet, tajā sistēmā. Tās tikumība ir tik zema, vienkārši tādas vairs nav. Tas arī viss. Saprotat? Tās reliģija ir tārpu sagrauzta. Tieši tā.

359 Laiks, kad atvērsies Sestais Zīmogs, jau ir ļoti tuvu. Un kad tas atvērsies (vai-vai-vai!), viss beigsies! Līgava jau sen būs aizgājusi, Viņa jau... Ķēniņiene jau būs aizgājusi, lai ieņemtu savu vietu. Kad tas notiek, viņa jau ir precējusies ar Ķēniņu. Bet Israēla atlikums būs apzīmogots un gatavs aiziešanai, un tad daba sāks trakot. Ak, kāds tas ir laiks!

360 Paskatieties uz pēdējo pantiņu no atvērtā Sestā Zīmoga. Tie, kuri smējās par Vārda sludināšanu, par dzīvā Dieva apstiprinātā Vārda sludināšanu, kad tur stāvēja tie pravieši un darīja brīnumus, aizklāja sauli un visu pārējo, viscaur tajā periodā, redziet, "viņi bļāva uz kalniem un klintīm, lai tie viņus apslēpj". Redzat? Apslēpj viņus no Vārda, par kuru viņi bija smējušies, jo viņi redzēja Viņu nākam. "Apslēpiet mūs no Jēra dusmām," bet Viņš ir Vārds. Saprotat? Viņi bija smējušies par Vārdu. Un šeit nu tas Vārds bija – iemiesojies. Bet viņi bija par To smējušies, smējušies par viņiem, ņirgājušies par viņiem. Bet bija nolaidies iemiesojies Vārds.

361 Kāpēc tad viņi nenožēloja grēkus? – Viņi to nespēja. Tad jau bija par vēlu. Un viņi zināja sodu. Viņi bija To dzirdējuši. Viņi bija sēdējuši tādās sanāksmēs kā šī un zināja par to. Un viņi zināja, ka tas viss, ko bija paredzējuši tie pravieši, notika viņu acu priekšā, viņi nebija to pieņēmuši. Viņi bija atraidījuši žēlastību pēdējo reizi.

362 Un, kad tu atraidi žēlastību, atliek tikai un vienīgi tiesa (kad tu atraida žēlastību). Vienkārši aizdomājieties par to.

363 Tāds, lūk, stāvoklis! Viņiem nebija, kur aiziet, kur patverties. Un Bībelē šeit ir teikts: "Viņi sauca pēc...bļāva uz klintīm un kalniem: Krītiet uz mums un apslēpiet mūs no Tā vaiga...un no Jēra dusmām." Viņi mēģināja nožēlot, taču Jērs bija atnācis, lai pieprasītu savējos. Saprotat? Bet viņi sauca uz klintīm un kalniem, lūdzās, bet šīs lūgšanas nāca par vēlu.

364 Mans brāli, māsa, Dieva labestība un žēlastība sniedzas pie cilvēkiem tai laikā, kad Israēls ir padarīts akls uz šiem diviem...gandrīz diviem tūkstošiem gadu, lai dotu mums iespēju atgriezties no grēkiem. Vai tu jau esi atraidījis šo žēlastību? Vai tiešām? Vai tu esi to noraidījis?

365 Un vispār, kas tu esi? No kurienes tu esi un kurp dodies? Tu nevari to uzprasīt ārstam, tu nevari uzprasīt to nevienam pasaulē, un nevienā

grāmatā (izņemot šo Grāmatu) tu neizlasīsi, kas tu esi, no kurienes tu nāc un uz kurieni dodies.

366 Un tā, ja Jēra Asinis neatrodas jūsu vietā, tad jūs saprotat, kurp jūs dodaties. Tāpēc, ja...ja Dievs ir izdarījis to jūsu dēļ, tad mazākais, ko mēs varētu izdarīt, ir pieņemt to, ko Viņš ir izdarījis. Tas ir viss, ko Viņš no mums prasa.

367 Balstoties uz to visu, ja es iešu tālāk, man uzreiz vajadzēs pievērsties tai Mocībai, pie tā visa, bet tas ir rītdienas dievkalpojumam. Un es to nevaru darīt tagad, man ir jāapstājas. Man tas šeit ir atzīmēts ar krustiņu: "Šeit apstāties." Saprotat? Tāpēc man...man ir jānogaida līdz rītdienai.

Tagad uz brītiņu nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

368 Mans dārgais draugs, ja tu ne...neesi pieņēmis šo Dieva mīlestību, par kuru es runāju...ja tu neesi to izdarījis... (tagad klausies ļoti uzmanīgi) ...ja tu neesi pieņēmis Viņa mīlestību un žēlastību, tad tev būs jāpiedzīvo Viņa tiesa un dusmas.

369 Un tā, šovakar tu esi tādā pašā stāvoklī, kādā bija Ādams un Ieva Ēdenes dārzā. Tev ir tiesības. Tev ir brīva morālā izvēle. Tu vari atnākt pie Dzīvības Koka, vai arī tu vari pieņemt Dieva soda projektu. Taču šodien, kamēr tu apzinies, esi pie pilna prāta, un tev pietiek veselības, lai pieceltos un to pieņemtu, kāpēc gan tev to neizdarīt, ja tu vēl neesi to izdarījis?

370 Vai šeit ir tādi cilvēki, kas to vēl nav izdarījuši? Ja tādi ir, tad, lūdzu, vienkārši paceliet roku, sakiet: "Palūdz par mani, brāli Branham. Es gribu to izdarīt tagad. Es negribu to piedzīvot." Lūk, atcerieties, draugi... (Lai Dievs jūs svētī. Ļoti labi.) Man ir...

371 Tās nav manas paša domas par To. Es...es... Tās nav manas pārdomas, tas vispār nav no manis. Goda vārds, Svētais Gars to zina. Jūs tikai pagaidiet, ja Dievs dos, rītvakar es gribu parādīt jums noslēpumu, kas visu laiku ir noticis tieši šeit, šajās sanāksmēs. Es ļoti šaubos, ka jūs vispār ievērojāt, kas...kas tieši notika. Tas bija tieši šeit, jūsu acu priekšā. Un es katru vakaru gaidīju, lai kāds pieceltos un pateiktu: "Es to redzu." Saprotat?

372 Lūdzu, nenoraidiet to. Es jūs lūdzu: ja tu neesi kristietis, ja tu...tu neesi zem Asinīm, ja tu vēl neesi dzimis no augšas, neesi piepildījies ar Svēto Garu...

373 Ja jūs vēl neesat publiski apliecinājuši Jēzu Kristu, kristīdamies Viņa Vārdā, lai šādi liecinātu par Viņa nāvi, apglabāšanu un augšāmcelšanos, ko

jūs esat pieņēmuši, tādā gadījumā ūdens ir sagatavots. Jūs gaida. Tur ir drēbes, un viss ir sagatavots.

374 Kristus stāv gatavībā ar izstieptu roku, lai tevi pieņemtu. Iespējams, jau pēc stundas šī žēlastība tev vairs nebūs sasniedzama. Iespējams, tu to noraidīsi pēdējo reizi, tas vairs nekad neaizskars tavu sirdi. Kamēr tu vari, kamēr tu vari, kāpēc gan tu to neizdari? Un tā, kamēr...

375 Es zinu, ka parasti ir pieņemts vest cilvēkus pie altāra. Mēs to darām, un tas ir pavisam normāli. Šobrīd mēs šeit esam tik saspiesti, visapkārt altārim, ka es to nevarētu izdarīt.

376 Taču es vēlētos pateikt, lūk, ko. Apustuļu laikos sacīja: "Tie, kas ticēja, tika kristīti." Redzat? Ja jūs patiešām varat ticēt sirds dziļumos! Un vairāk neko nevajag. Tās nav...tās nav emocijas, kaut arī emocijas to pavada. Tieši tāpat, kā es sacīju, ka smēķēšana un dzeršana nav grēks, tie ir grēka atribūti, tas parāda, ka jūs neticat. Saprotat? Bet, kad jūs patiesi ticat savā sirdī un, sēdēdami savā vietā, zināt to (pamatojoties uz to, ka jūs to pieņemat no visas sirds), tādā gadījumā kaut kas uzreiz notiks. Noteikti notiks.

377 Pēc tam jūs varat piecelties kājās kā liecinieks tam, ka kaut kas notika. Pēc tam ejiet pie ūdens, sakiet: "Es gribu parādīt sanākušajiem, es gribu pierādīt, es vēlos apstiprināt savu liecību, ka ieņemšu savu vietu kopā ar Līgavu. Es šeit tagad stāvu, lai mani kristītu."

378 Es zinu, ka šovakar pasaulē ir daudz sieviešu, daudz jauku sieviešu, taču es šausmīgi skumstu pēc vienas. No viņām ir viena, kas ir mana sieva. Viņa iet kopā ar mani mājās. Bija laiks, kad viņa nebija mana sieva, bet kā viņa kļuva par manu sievu? – Viņa pieņēma manu uzvārdu.

379 Viņš nāk. Pasaulē ir daudz sieviešu-draudžu, taču Viņš atnāks pēc Savas Sievas. Viņa ir nosaukta Viņa Vārdā. "Dievs arī aizmigušos caur Jēzu vedīs kopā ar Viņu." Kā mēs tajā ieejam? – "Mēs esam vienā Garā kristīti, lai visi būtu viens Ķermenis." [Jaunā latv. Bībele 1. Kor. 12:13– Tulk.]

380 Un tā, kamēr mēs lūgsimies, lūdzieties arī jūs, kas esat zālē un uz ielas. Lielas cilvēku grupas atrodas istabās, ārpusē, stāv visur uz ielām. Taču tagad, kamēr...kamēr jūs esat šeit... Mēs nevaram pasaukt jūs šeit pie altāra. Taču jūsu sirds, padariet to par altāri. Un savā sirdī sakiet: "Kungs Jēzu, es tam ticu. Es stāvēju šeit ārā, šajā aukstajā gaisā. Es esmu gandrīz vai saspiests šajā istabiņā. Es šeit sēžu blakus šiem cilvēkiem. Es...es negribu būt... Es negribu pazaudēt, Es nevaru to atļauties."

381 Visu... Kā es sacīju jums vakar vakarā, un, goda vārds, Tas Kungs zina, ka es runāju Patiesību. Kā sacīja Pāvils: "Es nemeloju." Tajā vīzijā (lai kas tas arī nebija) es tur stāvēju, skatījos un pieskāros tiem cilvēkiem, kuri jau bija aizgājuši. Tas bija tikpat reāli, kā es stāvu šeit. Nepalaid to garām, mans nabaga brāli vai māsa, nedari to. Es zinu, ka jūs esat dzirdējuši spredikus, esat dzirdējuši to un vēl kaut ko, un stāstus, un visu ko tādu. Tomēr, lai... Paklausieties. Man tas ir... Es zinu, ka tā ir Patiesība. Saprotat? Jūs vienkārši... Vēl skaidrāk es to nevaru pateikt. Saprotat? Nepalaidiet to garām. Tas viss ir jums.

Tagad lūgsim.

382 Kungs Jēzu, šeit manā priekšā ir kastīte ar kabatlakatiņiem, tie ir no slimniekiem. Es lūdzos par tiem, uzliekot tiem savas rokas.

383 Kā ir teikts Bībelē: "Viņi ņēma sviedrautus un apģērba gabalus, kas bija bijuši uz Pāvila ķermeņa, un nešķīstie gari izgāja no cilvēkiem, un notika varenas zīmes," jo cilvēki redzēja Pāvilu, viņi zināja, ka viņā ir Dieva Gars. Viņi zināja, ka viņš...viņš ir dīvains cilvēks, ka tas viss, ko viņš teica par Vārdu... Viņš ņēma senebreju Vārdu, kas bija domāts ebreju draudzei, un atdzīvināja to, ievietoja to Kristū. Viņi zināja, ka tajā cilvēkā ir Dievs. Viņi bija redzējuši, kā Dievs caur viņu dara neparastus un varenus darbus, paredzot notikumus, kas tieši tā arī notika, un viņi zināja, ka viņš bija Dieva kalps.

384 Kungs, es lūdzu, lai Tu pagodini šos cilvēkus, jo viņi ciena Vārdu, un dziedini viņus Jēzus dēļ. Šeit zālē, Kungs, sēž tieši tādi paši cilvēki kā tie, kas klausījās apustulī Pēterī Vasarsvētku dienā, kad viņš atsaucās uz Vārdu un atnesa Vārdu. Un viņš sacīja: "Joēls sacīja, ka pēdējās dienās notiks šīs lietas. Tas ir tieši tas." Un trīs tūkstoši tam noticēja un tika kristīti.

385 Tēvs, tikai caur Tavu žēlastību šodien mēs stāvam šeit. Un tas nav tāpēc, ka...ka tie ir īpaši cilvēki, bet tāpēc (tāpat kā lauvas, vērša vai cilvēka dienās), ka šis ir ērgļa laiks. Tāds ir svaidījums šim laikam, un tas ir laiks, kurā mēs dzīvojam. Tās ir Svētā Gara darbības šim konkrētajam laikam, lai pierādītu, ka Jēzus nav miris, to, ko Viņš apsolīja darīt tieši pirms apdzisīs vakara Gaismas. Un šeit mēs esam redzējuši, kā Viņš to dara visu laiku. Mēs redzējām, ka pat zinātniskā izpēte apstiprināja Viņa nonākšanu, un tika uzņemta Viņa fotogrāfija – varenais Uguns Stabs, kas veda Israēla bērnus un kas satika ceļā Pāvilu.

386 Un mēs zinām, ka tas pats Uguns Stabs, kas toreiz veda Mozu tuksnesī, ka caur to pašu Uguns Stabu viņš uzrakstīja vairākas Bībeles

grāmatas, jo viņš bija svaidīts ar Vārdu.

387 Tas pats Uguns Stabs nonāca pār Pāvilu, kad viņš bija ceļā uz Damasku, un viņš uzrakstīja daudzas Bībeles grāmatas, kas tika nosauktas par Dieva Vārdu.

388 Un tagad, Kungs, tas pats Uguns Stabs, saskaņā ar acīmredzamu pierādījumu Vārdā un zinātniskiem pētījumiem, mēs redzam, kā Viņš atklāj šeit Dieva Vārdu.

389 Dievs, ļauj, lai cilvēki ātri pamostas, Kungs! Tie, kuru vārdi ir ierakstīti Dzīvības Grāmatā, kad tas atmirdzēs viņu ceļā, lai viņi to ierauga, kā toreiz tā sieviete ar slikto reputāciju pie akas – viņa uzreiz to atpazina, un viņa zināja, ka tas bija saskaņā ar Rakstiem.

390 Un tagad, Tēvs, es lūdzu, lai visi tie, kas tagad pieņems Tevi savā sirdī, lai viņi šajā stundā izšķiras uz visiem laikiem, ka viņu dzīvēs ar grēku ir cauri; lai viņi tagad pieceļas un sagatavojas publiskam ticības apliecinājumam, kristoties Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai; lai parādītu, ka viņi tic tam, ka Dievs ir viņiem piedevis, šādi pieņem Jēzus Kristus Vārdu.

391 Pēc tam, Tēvs, izlej uz viņiem Svētā Gara Eļļu, lai viņi tiktu ielikti Tā Kunga Dieva kalpošanā, lai viņi varētu būt strādnieki šajās beidzamajās, ļaunajās dienās, jo mēs saprotam, ka mums ir atlicis pavisam maz laika un Draudze var aiziet jebkurā brīdī.

392 Jērs jebkurā brīdī var atstāt svētnīcu jeb upurēšanas troni tur augšā, nokāpt no Dieva Troņa, kur stāv upuris, un tad viss beigsies – šai pasaulei vairs nebūs nekādas cerības, tā būs pagalam. Tad tai sāksies raustīšanās un milzīgas zemestrīču lēkmes, un...un milzīgas kratīšanās, kā tas bija augšāmcelšanās dienā. Un...un...

393 Tāpat kā Kristus uzcēlās no kapa, kad uzcēlās svētie, notiks tieši tas pats. Kungs, tas var notikt jebkurā brīdī. Mēs gaidām, kad pienāks šī prieka pilnā diena.

394 Paņem tagad Savus bērnus Savos apskāvienos, Tēvs. Piespied Savus jēriņus pie Savām krūtīm, dāvā to, un baro tos ar Vārdu, līdz tie būs pietiekami stipri kalpošanai. Tagad mēs uzticam viņus Tev, Kungs. Atbildi uz šo lūgšanu.

395 Tu sacīji, Tēvs, Marka Evaņģēlija 11. nodaļā: "Kad lūgdami lūdzat, ticiet, ka jūs to dabūsiet, tad tas jums notiks."

396 Un ar visu savu sirdi [ticot] uz Viņu, Kurš ir atklājis visas šīs lietas

daudzu gadu garumā un šos te Zīmogus pēdējā nedēļā, es ticu Tev, Kungs Dievs, ka Tavas Atnākšanas stunda ir tuvu, tas ir tuvāk, nekā mēs patiesībā domājam.

397 Lūdzu, atbildi uz manu lūgšanu. Un lai katrs aicinātais Dieva bērns, kurš tagad to dzird, vai arī klausās lentes ierakstu, lai tajā brīdī... Es pieprasu viņus Dieva Valstībai, balstoties uz to, ka es droši zinu, ka tas ir Dieva Vārds, kas šobrīd atklājas. Lai spīd vakara Gaisma, Tēvs. Es uzticu viņus Tev, Jēzus Vārdā. Āmen.

398 Tagad, visi, kas ir iekšā vai ārā, kuri ticat un vēl nekad neesat publiski apliecinājuši, ka esat pārtraukuši attiecības ar grēku; un jūs...jūs gribat Dieva žēlastību, un jūs esat pieņēmuši to Jēzu Kristū: baseins...viņi ir gatavi kristīt ikvienu, kas vēlas kristīties šodien vai rīt, tagad uzreiz, lai kad tas arī nebūtu.

399 Vai jums patika Sestais Zīmogs? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Vai tagad jūs redzat, kā tas atveras? ["Āmen."] Vai jūs tam ticat? ["Āmen."]

400 Ir teikts: "Kas ir ticējis mūsu vēstij? Un kam Dieva elkonis ir kļuvis zināms?" Redzat? Ticiet vēstij, un tad atkāsies Dieva elkonis. Atklāsies roka, Dieva Vārds.

401 Un tā, ja Dievs dos, rīt no rīta es ļoti centīšos atbildēt uz šiem jautājumiem. Droši vien es pavadīšu lūgšanā par tiem visu nakti vai lielāko tās daļu. Katru nakti es atpūšos apmēram vienu līdz trīs stundas. Vakar vakarā es gultā tiku tikai vienos, bet pulksten trijos es jau studēju. Saprotat?

402 Saprotiet, man taču būs par to jāatbild. Tā tas ir. Mēs esam pārāk tuvu, lai pieļautu kaut kādas lietas, kādas muļķošanās, kādus pieņēmumus vai daļēju ticēšanu. Man no sākuma tas ir jāierauga. Un pēc tam, ka es to ieraugu, tam ir jābūt arī Vārdā. Un līdz šim, caur Dieva žēlastību, tas ir pilnībā atbildis. Es to izskatīju no visām pusēm, jūs zināt, un viss...viss pilnībā savienojās.

403 Tam ir jābūt TĀ SAKA TAS KUNGS, jo tas nav pateikts tikai tāpēc, ka es pats to zinu, bet Tā Kunga Vārds ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Un, lūk, Vārds ņem to, ko Viņš iedeva man, un savieno to visu kopā, un parāda jums, lai jūs paši zinātu, ka tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Saprotat?

404 Lūk, tā ir teiks Vārdā. Un tad tā atklāsme, ko Viņš iedod man... Un tā ir pretrunā mūsu visu viedokļiem, nu, tas ir pretrunā manam viedoklim, jo es nekad nebiju to redzējis šādi. Taču tagad mēs redzam, kas tas viss

pilnībā savienojas. Un kas tas ir? – Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Saprotat? Pilnīgi precīzi. Tas bija atvērts jautājums, līdz pat šai stundai, un pēc tam atnāk Kungs un to visu šādi ievirza. Lūk, jūs redzat, te nu tas ir. Tas...tas ir Tas Kungs. Ak, es Viņu mīlu! Es mīlu Viņu ar visu savu sirdi.

405 Un tā, atcerieties, jūs... Pie altāra pienākt nav iespējams. Vairāki cilvēki pacēla rokas. Un tā, redziet, tā ir jūsu personīgā darīšana. Tā ir jūsu izvēle. Saprotat?

406 Tā stunda ir tik tuvu, ka jums pašiem vajadzētu lauzties iekšā no visa spēka, nevis kādam būtu jūs jāvelk. Saprotat? Jums vajadzētu lauzties uz priekšu: "Kungs, neatstāj mani ārpusē. Neatstāj mani ārpusē, Kungs. Durvis aizveras, kaut es tiktu iekšā!" Saprotat?

407 Pienāks tā diena, kad Dievs durvis aizvērs. Viņš tā izdarīja Noas dienās, un viņi dauzījās pie durvīm. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

408 Atcerieties, Bībelē ir teikts, ka "septītajā nakts sardzē..." Pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Daži iemiga pirmajā nakts sardzē, otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā. Taču septītajā sardzē atskanēja aicinājums, sauciens: Līgavainis nāk! Izejiet Viņam pretī."

409 Guļošās jaunavas sacīja: "Nu, kaut mums tagad būdu nedaudz tās Eļļas."

410 Līgava sacīja: "Man pietiek tikai priekš sevis, nekā lieka nav. Ja jums to vajag, ejiet un lūdzieties."

411 Vai tad jūs tagad neredzat šīs guļošās jaunavas? Paskatieties uz anglikāņiem, prezbiteriešiem, luterāņiem un pārējiem, kas visādi cenšas. Bet problēma ir tajā, ka, tā vietā, lai mēģinātu saņemt Svēto Garu, viņi cenšas ierunāties mēlēs.

412 Un daudzi no viņiem runā mēlēs, bet viņiem ir kauns atnākt uz šo draudzi, lai par viņiem palūgtu; viņi grib, lai es aizeju pie viņiem uz mājām un palūdzu par viņiem tur. Un jūs to saucat par Svēto Garu? Tā ir runāšana mēlēs, nevis Svētais Gars. Saprotat?

413 Lūk, es ticu, ka Svētais Gars runā mēlēs, jūs zināt, ka es tam ticu. Saprotat? Bet pastāv arī viltojums. Tieši tā. Gara augļi, lūk, tie pierāda, kas tas ir. Koka augļi pierāda, kas tas par koku. Nevis miza, bet augļi!

414 Un tā, paskatieties, kad viņa atnāca tajā pēdējā stundā... Bet kad viņi atnāca, tad viņi gāja un sacīja: "Nu, es domāju, ka tagad es To dabūju. Es uzskatu, ka man Tas ir. Jā, mēs To dabūjām."

415 Labāk es...es to neteikšu, jo tas var radīt neskaidrības. Kad es nesen pateicu par to, kā atnāks Aizraušana, es...es... Nu, tikai tad, ja pateiksiet, ka jūs to pieņemat. [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Skatieties. Paskatieties. Nu, labi, tā ir jūsu darīšana.

416 Kad guļošās jaunavas, kuras domāja, ka ir pietiekami lūgušas un ir gatavas, atnāca atpakaļ, Līgava jau bija prom. Viņa bija aizgājusi, bet viņas par to nezināja – kā zaglis naktī. Lūk, kad viņas sāka dauzīties pie durvīm. Un kas notika? Kas tad notika? – Viņas tika iemestas Lielo Bēdu periodā. Bībelē ir teikts: "Tur bija raudāšana, gaudošana un zobu trīcēšana." Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

417 Kad tas notiks, mans brāli, māsa, es nezinu. Taču es...es... Varbūt tās tagad ir tikai manas domas. Saprotat? Tas...tas, ka... Tās ir manas domas. Saprotat? Es...es uzskatu, ka tas ir tik tuvu, ka es...katru dienu es gribu...es vienkārši cenšos uzvesties, cik vien maigi iespējams. Saprotat? Un es... Ziniet, kad...

418 Šodien kaut kas notika, un es ieraudzīju kaut ko savā priekšā. Es...es vienkārši... Man vienkārši aizrāvās elpa. Saprotat? Viņš tur stāvēja, tur stāvēja tā nelielā Gaisma. Tas tur bija. Es zinu, ka tā ir Patiesība.

419 Es nodomāju: "Ak, Dievs, es nevarētu ko tādu pateikt. Es...es nevaru to pateikt. Es nevaru." Es vienkārši izgāju no istabas, izgāju ārā, pastaigājos šurpu turpu. Ak, es nodomāju: "Ak vai! Ko lai es daru? Ak!" Saprotat? Un man būs jāaizbrauc pamakšķerēt vai kaut kas jāizdara, citādāk... Ak! Jūs...jūs... Es nevaru jums to izskaidrot.

420 Un tā, mēs lieliski pavadām laiku, vai ne? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Slava Dievam! Āmen! Jā? Mēs...mēs dzīvojam lieliskā laikā. Saprotat? Jo... Mana sirds ir piepildīta ar laimi un prieku!

421 Taču, kad es aizdomājos par šo pasauli un zinu, ka tūkstošiem pazudušo atrodas tumsā (hm!), tad sirds vienkārši asiņo. "Ko lai dara? Ko lai dara?" Tu vienkārši jūti, kā Svētais Gars raud tavā sirdī. Droši vien tā bija mūsu Kungam, kad Viņš skatījās uz Jeruzālemi, uz Savu tautu, sacīja: "Jeruzāleme, Jeruzāleme, cik reižu Es gribēju sapulcināt tavus bērnus, kā vista sapulcina savus cālīšus, bet jūs negribējāt." Tu vienkārši jūti, kā Svētais Gars saka: "Cik reižu es gribēju jūs sapulcināt, bet jūs negribējāt." Redzat?

422 Mēs...mēs esam pienākuši kaut kam ļoti tuvu klāt, draugi. Lai kas tas nebūtu, Dievs zina. Neviens, neviens nezina, kad tas notiks. Tas ir noslēpums. Neviens nezina, kad tas notiks.

423 Taču Jēzus mums sacīja: "Kad jūs redzat šīs lietas, visas šīs lietas..." Tieši tā, kā es paņēmu un salīdzināju Sesto Zīmogu ar to, ko Viņš teica Mateja 24. nodaļā. Un tā, atcerieties, ko Viņš sacīja: "Kad jūs redzēsiet, kā tas sākas...sāk piepildīties, tad laiks ir tuvu durvju priekšā."

424 Paskatieties uz nākamo pantu, uz 30., uz 30 un 31. pantu, turpinot ar 32. un 33. pantiem. Viņš sacīja: "Un Viņš izsūtīs Savus eņģeļus, un tie sakrās Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram." Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Sacīja: "Mācieties..."

425 Tagad atcerieties, tieši šeit Viņš apstājās. Pēc šī Sestā Zīmoga Viņš vairs neturpināja, par Septīto Viņš vispār neko nepateica. Viņš pateica Pirmo, Otro, Trešo, Ceturto, Piekto un Sesto. Taču tad Viņš apstājās un vispār neko par to nepieminēja.

426 Paskatieties, ko Viņš pateica pēc tam: "Mācieties līdzību." Redzat? Tad Viņš sāka ar līdzībām. Viņš sacīja: "Tas viss notiks."

427 Viņš atbildēja uz viņu trīs jautājumiem: "Kad tas notiks...šīs zīmes? Kāda būs Tavas atnākšanas zīme? Kāda būs šīs pasaules gala zīme?"

428 Un Sestais [Zīmogs] bija pasaules gals. Un, kad septītais eņģelis sāks bazūni pūst... "Pacēla rokas un zvērēja pie Tā, kas dzīvo mūžīgi mūžam, ka laika vairs nebūs." Zeme dzemdina jaunu zemi. Tur viss ir beidzies.

429 Un te nu mēs esam, pie pašām durvīm. Ak, tas man liek drebēt: "Un kas man ir jādara, Kungs? Ko...ko vēl es varētu izdarīt?" Saprotat? Un turklāt, kad aizdomājos, ka es redzēju to vietu un tos dārgos cilvēkus! Es tur stāvēju, skatīdamies pats uz sevi. Un es nodomāju: "Ak, Dievs, viņi...viņi nedrīkst palaist to garām. Man...man viņi ir jāpārliecina, man vienkārši vajadzētu vilkt un pārliecināt tos, kas klausās." Nekas no tā nesanāks. Tu...

430 "Neviens nevar atnākt, ja viņu nevelk Mans Tēvs." Bet, lūk, mūsu mierinājums: "Visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks."

431 Bet visi pārējie tajās organizācijās, kuri ir tik ļoti atkarīgi no tām... Saprotat? "Un viņš pievīla visus, kas dzīvo virs zemes, kuru vārdi nav rakstīti kopš pasaules radīšanas nokautā Jēra Dzīvības Grāmatā." Ak vai!

432 Tāpēc, redziet, tas ir ļoti skumji. Vienīgais, ko tu vari darīt, ir vienkārši...vienkārši cieši turēties pie Vārda un skatīties, lai ko arī Viņš teiktu darīt, un tad darīt to. Saprotat? Lai ko Viņš arī teiktu, dariet to.

433 Un tu skaties turp un saki: "Vai-vai! Viņi dara to un to. Ak, tas ir vienkārši... [“”] Jūs neaptverat, kāds tas ir sasprindzinājums!

434 Es gribu tagad kaut ko pateikt. (Domāju, ka magnetafoni jau ir apturēti.) Daudzi cilvēki saka: "Brāli Branham, ar tāda veida kalpošanu..." (Man ir jābūt uzmanīgam, jo cilvēki vienkārši paņem tās lentes un tikai cenšas visu kritizēt, ziniet.) Lūk, kad viņi saka: "Brāli Branham, kā man gribētos tādu kalpošanu," – jūs nesaprotat, par ko runājat. Jūs... Godīgi, jūs nezināt, kas tam nāk līdzi, brāli, māsa. Ak vai! Un šī atbildība, kad cilvēki turas pie tā, ko tu saki! Atcerieties, ja jūs pateiksiet viņiem nepareizi, Dievs pieprasīs viņu asinis no jūsu rokām. Tikai aizdomājieties par to. Tas ir kaut kas drausmīgs.

435 Tāpēc esiet jauki, mīliet Jēzu no visas sirds. Vienkārši... Esiet vienkārši. Nekad neko nevajag censties izdomāt. Tikai esiet vienkārši Dieva priekšā, tāpēc ka, jo vairāk jūs mēģināsiet kaut ko izprātot, jo tālāk jūs no Viņa aiziesiet. Saprotat? Gluži vienkārši ticiet Viņam.

Sacīsiet: "Nu, bet kad tad Viņš atnāks?"

436 Ja Viņš atnāks šodien, labi. Ja Viņš atnāks pēc divdesmit gadiem, arī tas ir labi. Es turpināšu sekot Viņam tieši tāpat kā šobrīd: "Kungs, ja Tu vari mani kaut kur izmantot, te es esmu, Kungs." Ja tas būs pēc simts gadiem, ja vien mani maz-maz-mazbērni nodzīvos līdz Atnākšanai, tad: "Dāvā Kungs...es nezinu, kad tas būs, taču dāvā man šodien vienkārši dzīvot pareizi, tikai ar Tevi." Saprotat? Es gribu... Tāpēc ka tajā dienā es...es augšāmcelšos, it kā es būtu kaut kur nedaudz nosnaudies.

437 Nonākšu tur, tajā brīnišķīgajā pilī, Dieva Valstībā, kur visi vecie būs jauni, kur jau ir uzvilktas baltās drēbes! Vīrieši un sievietes ir izmainījušies visā skaistumā, vīrietis tur ir skaists, sieviete ir pievilcīga, stāv tur visā skaistumā, jaunu sieviešu un jaunu vīriešu augumi, tur viņi stāv! Un viņi nekad nenovecos, nekad nebūs grēcīgi, nekad nebūs nekādas skaudības un naida, un nekā tāda! Ak vai!

438 Es domāju, ka magnetafoni tagad ir izslēgti. Un man...man vēl ir kādas trīs vai četras minūtes. Es gribu ar jums parunāt. Vai piekrītat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Lūk, tas ir kaut kas personisks, jo rīt es... Tas būs tik ārkārtēji, tāpēc es domāju, ka labāk pateikšu to tagad, redziet, to ko grasos pateikt. Es... Tas ir tikai starp mums. Es vienkārši...

439 Ziniet, man ir sieva, kuru es mīlu, un tā ir Meda. Un es...es pat nebūtu viņu apprecējis manas mīlestības uz pirmo sievu dēļ. Un, kaut arī es pret viņu it nemaz nebiju vienaldzīgs, es nebūtu viņu apprecējis, ja Dievs man nebūtu pateicis to izdarīt. Un jūs zināt, kā tas notika: kā viņa bija lūgšanā un kā es lūdzos. Un tad Viņš man pateica, kas tieši ir jādara:

"Ej, appreci viņu," un precīzu laiku, kad tas ir jāizdara. Viņa ir apburoša sieviete, un viņa tagad lūdzas par mani. Tāpēc... Mājās tagad ir astoņi vakarā, droši vien viņa tagad lūdzas.

440 Un tā, paskatieties. Vienu dienu viņa man pateica, sacīja: "Bil," viņa sacīja, "es gribu tev kaut ko pajautāt par Debesīm."

Es sacīju: "Labi, Meda, ko tieši?"

Viņa sacīja: "Tu zini, ka es tevi mīlu."

441 Un es atbildēju: "Jā." Tas bija uzreiz pēc tās pabūšanas tur augšā.

Viņa sacīja: "Tu zini, ka Houpa arī tevi mīlēja."

Es sacīju: "Jā."

442 Un viņa sacīja: "Nu," teica, "es nedomāju, ka es būtu greizsirdīga," viņa sacīja, "taču Houpa tāda bija." Un viņa sacīja: "Lūk, kad mēs nonāksim Debesīs... Un tu sacīji, ka tu viņu tur redzēji."

443 Es sacīju: "Viņa tur bija, es viņu redzēju. Es viņu tur divreiz redzēju." Viņa ir tur. Viņa gaida, kad es atnākšu. Tāpat...tāpat arī Šārona gaida. Es viņu redzēju tieši tāpat, kā es tagad skatos uz jums. Es viņu tur redzēju. Un es sacīju...

444 Viņa sacīja: "Nu, bet, kad mēs tur nonāksim," sacīja, "kura tieši būs tava sieva?"

445 Es atbildēju: "Jūs abas. Tur nebūs nevienas, un tomēr būsiet jūs abas."

Viņa sacīja: "Es to nesaprotu."

446 Es sacīju: "Tagad, mīļā, apsēdies un ļauj man tev kaut ko izskaidrot." Es sacīju: "Es zinu, ka tu mani mīli, un tu zini, kā es tevi mīlu, cienu un godāju. Piemēram, kas notiktu, ja es apģērbtos un dotos uz pilsētu, un pienāktu kaut kāda prostitūta, tāda ļoti skaista, un mestos man ap kaklu, un sacītu: "Ak, brāli Branham, es tevi ļoti mīlu," un ķertos man apkārt ar rokām un mani apskautu. Ko tu par to domātu?

Viņa atbildēja: "Es nedomāju, ka man tas pārāk patiktu."

447 Un es sacīju: "Es gribu tev kaut ko pajautāt. Vai tu... Ko tu mīli vairāk (ja tev būtu jāizvēlas): mani vai Kungu Jēzu?" Tā, protams, bija tikai ģimenes saruna.

448 Un viņa sacīja: "Kungu Jēzu." Sacīja: "Jā, Bil, neskatoties uz to, cik ļoti es tevi mīlu, es drīzāk atteiktos no tevis nekā no Viņa."

449 Es sacīju: "Paldies, mīļā. Es priecājos, ka tu tā pateici." Es sacīju: "Bet kā būtu, ja tā pati sieviete pienāktu pie Jēzus un apskautu Viņu ar savām rokām, sakot: "Jēzu, es tevi mīlu," ko tad tu par to padomātu?

Viņa sacīja: "Es par to ļoti priecātos." [Sanāksme smejas–Tulk.]

450 Redziet, tas pāriet no *fileo* uz *agape*. Redzat? Tā ir augstāka mīlestības forma. Saprotat? Un tur nav tādas lietas kā vīrs un sieva, un bērnu audzināšana, tas viss ir beidzies. Sieviešu un vīriešu dzimums, visi dziedzeri ir...tur tie visi ir vienādi. Saprotat? Tur nekā tāda vairs nav. Redziet, tur vairs nav dzimumdziedzeru, vispār nav. Saprotat? Tu esi vienkārši... Tieši tā. Vienkārši iedomājieties sevi bez dzimumdziedzeriem. Tie tika mūsos ielikti, lai zeme tiktu apdzīvota. Saprotat? Taču tur tā vairs nebūs. Tur nebūs ne sievišķo, ne vīrišķo dziedzeru. Nē.

451 Bet tur būs Dieva pilnībā izveidoti augumi. Tieši tā. Bet mēs būsim patiešām īsti. Nekādas...vispār nekādas *fileo*, tikai *agape*. Saprotat? Tāpēc sieva būs gluži vienkārši kaut kas apburošs, kas...kas ir tavs, un viņa...jūs piederat viens otram. Tur nav tādas lietas kā... Nē, nē, tur nav pat... Redziet, tās *fileo* tur vispār nav. Saprotiet, tur nevar būt tādas lietas kā greizsirdība, tur nav iemesla būt greizsirdīgam. Tur nekā tāda nav, tu vispār neko tādu nezini. Saprotat? Vienkārši dzīvos brīnišķīgi jauni vīrieši un jaunas sievietes.

Un tad, pēc tam, viņa sacīja: "Tagad es to saprotu, Bil."

Es sacīju: "Jā."

452 Es jums gribu izstāstīt vienu nelielu notikumu. Tas bija sapnis, es gulēju. Un es vēl nekad neesmu to stāstījis publiski. Esmu to stāstījis dažiem cilvēkiem, taču, cik es zinu, vēl nekad publiski.

453 Reiz es sapņoju, tas bija apmēram mēnesi pēc tam, kad es stāvēju un redzēju to vareno laiku...lūk, tā nebija tiesa. Es neticu, ka Draudze ies uz... (es runāju par Līgavu) ...ies uz tiesu. Nu, bet es atrados tur, kad tika izsniegti vainagi. Saprotat? Un *tur* augšā atradās liels...milzīgs Tronis. Un tur stāvēja viņi visi un Jēzus, un eņģelis-rakstvedis. Un tur bija tādi pakāpieni no balta ziloņkaula, kuri gāja *šajā* virzienā, apļa veidā, izveidojot tādu panorāmas skatu, un tad virzījās tālāk, lai tas viss milzīgais pūlis, kas tur stāvēja, varētu redzēt notiekošo.

454 Bet es stāvēju aizmugurē, tālu malā. Un es tur vienkārši stāvēju, man pat prātā nenāca, ka man vajadzēs kāpt augšā pa tiem pakāpieniem. Es tur stāvēju. Es redzēju...

455 Tas eņģelis-rakstvedis sauca kādu noteiktu vārdu, un es to zināju, es pazinu to vārdu. Es paskatījos, un no tās puses nāk nosauktais brālis, iet kopā ar māsu, pienāk, lūk, šādi. Tur blakus Kristum stāv eņģelis-rakstvedis (tas bija tikai sapnis) un skatās. Un tur bija ierakstīts viņu vārds, tas atradās Dzīvības Grāmatā. Viņš paskatījās uz viņiem un sacīja: "Tu labi pastrādāji, Mans labais un uzticamais kalps. Tagad nāc iekšā. [[[“]]]

456 Es paskatījos, uz kurieni viņi devās. Tur bija jauna pasaule un līksmība. Un sacīja: "Ieejiet Tā Kunga priekā, kas bija jums sagatavots no pasaules radīšanas." Redzat? Un, ak, es nodomāju... Viņi devās turp un satikās ar citiem, un vienkārši priecājās, un gāja pār kalniem un milzīgiem plašumiem.

457 Bet es nodomāju: "Ak, cik tas ir brīnišķīgi! Slava! Aleluja!" un vienkārši lēkāju aiz prieka.

458 Pēc tam es izdzirdu, kā nosauc citu vārdu. Es nodomāju: "O-o, es viņu pazīstu. Es... Ak, lūk, tur viņš iet." Es viņu vēroju.

"Ieej Tā Kunga priekā, Mans labais un..."

"O-o," es sacīju, "slava Dievam! Slava Dievam!"

Teiksim, piemēram, sacītu: "Ormans Nevils." Saprotat?

459 Un tad es teiktu: "Tas taču ir vecais zēns brālis Nevils. Lūk, viņš nāk." Saprotat? Un tur viņš iznāk no pūļa un kāpj augšup.

460 Tad Viņš teiktu: "Ieej Tā Kunga priekā, kas tev bija sagatavots no pasaules radīšanas. Ienāc." Un brālis Nevils vienkārši pārmainītos un ieietu tur kliegdams un gavilēdams.

461 Ak, es vienkārši skaļi gavilēju un sacīju: "Slava Dievam," tur viens pats stāvēdams, brīnišķi pavadīdams laiku, skatoties, kā tur ieiet mani brāļi.

462 Un eņģelis-rakstvedis tur stāvēja un sacīja: "Viljams Branhams."

463 Man pat prātā nebija nācis, ka man vajadzēs tur iet, tāpēc es nobijos. Es nodomāju: "Ak vai! Vai tiešām man tas būs jādara?" Un tā es devos turp. Un visi man plikšķināja uz... [Brālis Branhams daudzas reizes plikšķina uz sevis–Tulk.] "Sveiks, brāli Branham! Lai Dievs tevi svētī, brāli Branham!" Viņi mani plikšķināja, kamēr es gāju cauri šim milzīgajam cilvēku pūlim. Un viņi visi stiepa man pretim rokas un plikšķināja mani, lūk, *šādi*. [Brālis Branhams atdarina.] "Lai Dievs tevi svētī, brāli! Lai Dievs tevi svētī, brāli!"

464 Es gāju uz priekšu, sacīju: "Paldies. Paldies. Paldies." Ziniet, it kā ejot ārā no kādas sanāksmes vai kaut kā tāda.

465 Un man vajadzēja iet pa tiem milzīgajiem ziloņkaula pakāpieniem. Es sāku kāpt pa tiem augšā. Un tikko kā es izdarīju pirmo soli, es apstājos. Un es nodomāju... Es paskatījos uz Viņa seju. Es nodomāju: "Es gribu no šejienes Viņu kārtīgi apskatīt." Un es apstājos.

466 Manas rokas stāvēja, lūk, *šādi*. Es sajutu, kā kaut kas pieķeras pie manas rokas – tā bija cilvēka roka. Es paskatījos, un tur stāvēja Houpa: augšup uz mani skatījās tās lielās melnās acis, un tumšie mati nokarājās viņai uz muguras, viņai bija baltas drēbes. Es sacīju: "Houpa!"

467 Es kaut ko sajutu otrā rokā. Es paskatījos, un tur stāvēja Meda: tumšās acis lūkojās augšup, viņas tumšie mati nokarājās lejup, mugurā bija baltas drēbes. Es sacīju: "Meda!"

468 Un viņas paskatījās viena uz otru, ziniet, lūk, šādi. Viņas bija... Es apskāvu viņas un tā mēs devāmies, iedami uz Mājām. [Brālis Branhams un sanāksme smejas–Tulk.]

469 Es uzmodos... Ak, es pamodos. Un es...es piecēlos un apsēdos krēslā, un sāku raudāt, ziniet. Es nodomāju: "Ak, Dievs, es ceru, ka tieši tā arī būs." Viņas abas bija savienojušās ar mani dzīvē, bērnu audzināšanā un tamlīdzīgās lietās, un, lūk, mēs ieejam jaunajā pasaulē, ak vai, kur ir pilnība un viss pārējais. Nē, nekas...

470 Ak, tas būs tik apbrīnojami! Nepalaidiet to garām, nepalaidiet to garām. Caur Dieva žēlastību dariet visu, kas ir jūsu spēkos, un tad Dievs parūpēsies par visu pārējo.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

471 Nodziedāsim to vēlreiz no visas sirds. Tagad paceliet savas acis uz Dievu.

Viņu mīlu es...

472 [Brālis Branhams paiet malā no kanceles un lūdzas par sievieti invalīdu ratiņos tai laikā, kad sanāksme vēlreiz dzied: *"Viņu mīlu es"*– Tulk.]

...mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

473 [Sanāksme priecājas–Tulk.] Tagad viss ir kārtībā. Pat nedomāja, ka viņa nodzīvos līdz šīs sanāksmes beigām. Tā tas ir. Un te nu viņa ir – abas rokas gaisā, slavē Dievu. Lūk, kāpēc es tik ilgi vilku laiku, nesacīju jums, ko es daru, runāju par Medu un citiem. Un es vēroju, lai redzētu, ka... Es visu laiku redzēju, kā tā Gaisma šeit riņķoja un tad nostājās gaisā virs viņas. Es nodomāju: "Te nu tas ir." [Sanāksme priecājas–Tulk.] Ak, vai tad Viņš nav brīnišķīgs?

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

474 Tagad no visas sirds. [Brālis Branhams dungo dziesmu "Viņu mīlu es"–Tulk.] Vienkārši aizdomājieties par Viņa labestību un žēlastību.

...Viņu mīlu es (Āmen!)

...pirmais mani mīlēja...

475 [Brālis Branhams vēršas pie sievietes–Tulk.] Vai tagad redzat, ka kļuva daudz labāk? Āmen! Tur jau tā lieta. Tagad es saku tev, māsa: ej un esi vesela. Dieva žēlastība tev atklājās, lai padarītu tevi veselu. Āmen.

...Golgātā man nopirka.

[Sanāksme gavilē!] Ak, slava Dievam!

Viņu mīlu es... (Labi, tagad jūsu draudzes gans.)

476 [Kāds saka: "Brāli Branham, vai rīt sākas pusdesmitos?"–Tulk.] Deviņos, pusdesmitos. Pulksten deviņos, apmēram tā. ["Pēc brokastīm? Pulksten deviņos?"] Jūs sākat deviņos. Es sākšu pusdesmitos.

Sestais Zīmogs

(The Sixth Seal)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 23. martā Branhama saiešanas teltī Džefersonvilā, Indiānas štatā ASV. Ieraksts ar numuru 63-0323 ilgst 2 stundas un 40 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots bez saīsinājumiem un bez izmaiņām 2017. gadā. Izplatāms bez maksas.